

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม:
กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ

**The Relationship between Board Composition and Environmental Disclosures:
Case Study of Listed Companies in the Stock Exchange of Thailand
(Market for Alternative Investment)**

ประกายแสง แสงอรุณ

Prakaisang Sangaroon

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Accountancy
Prince of Songkla University**

2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม:
กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ

**The Relationship between Board Composition and Environmental Disclosures:
Case Study of Listed Companies in the Stock Exchange of Thailand
(Market for Alternative Investment)**

ประกายแสง แสงอรุณ

Prakaisang Sangaroon

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Accountancy**

Prince of Songkla University

2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับการเปิดเผยข้อมูลด้าน
 สิ่งแวดล้อม: กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
 ประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ

ผู้เขียน นางสาวประกายแสง แสงอรุณ

สาขาวิชา การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	คณะกรรมการสอบ
.....ประธานกรรมการ
(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)	(ดร.จิราภา ชาลาธราววัฒน์)
กรรมการ
	(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)
กรรมการ
	(ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
 เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

.....
 (รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวประกายแสง แสงอรุณ)

นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวประกายแสง แสงอรุณ)

นักศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับการเปิดเผยข้อมูลด้าน สิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ
ผู้เขียน	นางสาวประกายแสง แสงอรุณ
สาขาวิชา	บัญชีมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอและทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ จากรายงานประจำปีงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 ทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรม มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีงบการเงินครบถ้วนทั้ง 4 ปีจำนวน 73บริษัทโดยการสังเคราะห์เนื้อหาโดยใช้วิธี การนับจำนวนคำโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในปี พ.ศ. 2555 -2558 มีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปีและมีเพียงตัวแปร ประเภทอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ส่วนตัวแปรอื่นๆ ไม่พบความสัมพันธ์

คำสำคัญ: ลักษณะคณะกรรมการ การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

Thesis Title	The Relationship between Board Composition and Environmental Disclosures : Case Study of Listed Companies in the Stock Exchange of Thailand(Market for Alternative Investment)
Author	Miss Prakaisang Sangaroon
Major Program	Master of Accounting
Academic Year	2016

ABSTRACT

A study aims to investigate the extent and level of environmental disclosures in annual reports of listed companies in the Market for Alternative Investment (MAI) and to test for the relationship between board composition and the level of environmental disclosures of listed companies from the MAI. Population and sample are 73 companies in the MAI. Content analysis is used to quantify the environmental disclosures in annual reports during 2012 to 2015. Descriptive analysis and multiple regressions are used to analyze the data. The study finds that the level of environmental disclosures of listed companies in the MAI has increased during 2012 to 2015. Moreover, there is a significant relationship between type of industry and level of environmental disclosures of listed companies in the MAI.

Key words: Board composition, environmental disclosures, and the Market for Alternative Investment

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านชี้แนะแนวทาง สั่งสอน ชี้แนะ รวมถึงให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้ อีกทั้งยังให้ความช่วยเหลือ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตรวจสอบงานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.จิราภา ซาลาธราวัฒน์ ที่กรุณาให้เกียรติเป็นประธานในการสอบวิทยานิพนธ์ และ ดร.กฤติ ลิมสุสันโน ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์และให้คำชี้แนะอันเป็นประโยชน์ในการแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ประสบการณ์ ความรู้ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงผู้เขียนตำรา เอกสารบทความ งานวิจัยในอดีตต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและนำมาอ้างอิงในงานวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริม ด้านการศึกษาและขอบคุณ เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือ จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ประกายแสง แสงอรุณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(5)
ABSTRACT.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
สารบัญตาราง.....	(11)
สารบัญภาพประกอบ.....	(12)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามงานวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์งานวิจัย.....	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.4.1 ประโยชน์เชิงทฤษฎี.....	4
1.4.2 ประโยชน์เชิงปฏิบัติ.....	5
1.5 ขอบเขตงานวิจัย.....	5
1.5.1 ขอบเขตเนื้อหา.....	5
1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร.....	5
1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา.....	5
1.6 นิยามคำศัพท์.....	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 การกำกับดูแลกิจการ.....	7
2.2 ลักษณะคณะกรรมการบริษัท.....	9
2.3 การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม.....	11
2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	15
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
2.6 กรอบแนวคิด.....	32

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา.....	33
3.1 สมมติฐานงานวิจัย.....	33
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	45
4.2 การวิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ.....	47
4.3 การทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ.....	51
4.4 สรุปสมมติฐานการศึกษา.....	59
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	64
5.1 สรุปผลและการอภิปรายผลการศึกษา.....	65
5.2 ข้อจำกัดในการศึกษา.....	74
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	75
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก ก แบบเก็บข้อมูลงานวิจัย.....	83

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ข ตารางแสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย.....	87
ประวัติผู้เขียน.....	96

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ชนิดของอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม.....	15
3.1	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ....	40
3.2	ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดตัวแปร.....	41
4.1	แสดงจำนวนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม.....	45
4.2	แสดง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้าน สิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ.....	47
4.3	แสดงระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ แยกตามหัวข้อการเปิดเผยข้อมูล.....	50
4.4	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้าน สิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ.....	53
4.5	แสดงผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ.....	54
4.6	แสดงผลการทดสอบ ANOVA.....	56
4.7	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้าน สิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็มเอ ไอ (Model 1).....	57
4.8	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้าน สิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็มเอ ไอ (Model2).....	58
4.9	สรุปสมมติฐานการศึกษา.....	59

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	32
4.1	แสดงสัดส่วนจำนวนจำนวนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม.....	46
4.2	แสดงระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ.....	48

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกปัจจุบันของการสภาพภาวะเรือนกระจกหรือปรากฏการณ์เรือนกระจกคือที่โลกมีอุณหภูมิสูงขึ้นทำให้ประชากรบนโลกทุกคนตระหนักถึงการลดภาวะโลกร้อนเนื่องจากมนุษย์ทุกคนต้องมีส่วนร่วมความรับผิดชอบในการรักษาโลกร้อนโดยการไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตของตน ทั้งนี้เพราะการดำรงชีพของมนุษย์ทุกคนส่วนหนึ่งต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติซึ่งปัจจุบันมีอยู่จำนวนจำกัด จึงเป็นหน้าที่ของประชากรทุกคนที่ต้องทำหน้าที่รับผิดชอบไม่ว่าจะเป็นวิธีการใดๆ ดังนั้นประเทศไทยจึงให้ความสำคัญในการรักษาสิ่งแวดล้อมโดยมีการรณรงค์และสร้างกระแสความนิยมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น จึงทำให้เป็นเรื่องที่ชื่นชมต่อบุคคลในสังคมตลอดจนการมุ่งเน้นให้ภาคธุรกิจองค์กรต่างๆ ให้มีส่วนร่วมต่อความรับผิดชอบ โดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนำมาใช้เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งเน้นให้มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ การอนุรักษ์ธรรมชาติ และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ จึงได้กำหนดบทลงโทษและกฎระเบียบข้อบังคับตามกฎหมายจึงมีความจำเป็นที่ภาคธุรกิจที่มีกิจกรรมอันก่อให้เกิดความเสียหายทางธรรมชาติจึงต้องมีความรู้และความสนใจในการร่วมรับผิดชอบต่อส่วนรวมโดยการใส่ใจกับการรักษาสิ่งแวดล้อมซึ่งประโยชน์ที่จะส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยทางตรงจะส่งผลต่อส่วนรวมในสังคมโดยตรงและทางอ้อมคือการทำให้ธุรกิจของตนเกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรของตน นอกจากนี้จะผลักดันให้ทุกภาคส่วนเกิดการรักษาทรัพยากรธรรมชาติแล้วยังผลักดันให้มีการเปิดเผยข้อมูลทางการจัดการสิ่งแวดล้อมรวมถึงแนวทางการจัดการขององค์กรอีกด้วย การที่ภาคธุรกิจที่มีการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมเป็นอีกวิธีที่จะแสดงความรับผิดชอบต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมโดยแสดงเจตนาให้เห็นว่าภาคธุรกิจมีความตระหนักถึงและความใส่ใจที่จะทำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี เพื่อแสดงความโปร่งใสเพื่อสอดคล้องกับหลักการการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ทั้งนี้สาเหตุสำคัญประการหนึ่งของการที่ภาคธุรกิจจะต้องให้มีโครงสร้างการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีต้องคำนึงถึงการรายงานงบการเงินที่ครบถ้วนและโปร่งใส ให้มีการ

เปิดเผยข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์ของธุรกิจเองแล้ว ยังเป็นการตระหนักถึงประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย โดย เพื่อส่งผลต่อความเชื่อมั่นของผู้ใช้บริการเงินหรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น ทั้งเป็นเพื่อเป็นการร่วมรับผิดชอบต่อการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

การกำกับดูแลกิจการที่ดีตามพระราชบัญญัติมหาชน จำกัด พ.ศ. 2535 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2544) เพื่อใช้ควบคุมดูแลการบริหารงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและต่อมาในปี 2555 ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อความทันสมัยและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ASEAN Corporate Governance Scorecard (ASEAN CG Scorecard) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย , 2555) โดยมีการปรับปรุงเพิ่มเติมในส่วนของแนวปฏิบัติที่ดีของทั้ง 5 หมวด ได้แก่ สิทธิของผู้ถือหุ้น การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน บทบาทของผู้มีส่วนได้เสียการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส ความรับผิดชอบของคณะกรรมการเพื่อการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้รวมถึงการการรายงานงบการเงินที่ครบถ้วน เพื่อการดำเนินธุรกิจภายใต้มาตรฐานเดียวกันและการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาถือปฏิบัติ เป็นการสร้างระบบการควบคุมที่ดีขององค์กรของความครบถ้วนของข้อมูลหรือการไม่ได้รับข้อมูลจากฝ่ายบริหารที่เท่าเทียมกันของผู้มีส่วนได้เสีย ที่ฝ่ายบริหารอาจทำการปกปิด หรือเปิดเผยข้อมูลไม่ครบถ้วน ไม่เพียงพอ หรือเลือกที่จะเปิดเผยข้อมูลบางส่วน ทำให้เกิดปัญหาให้กับผู้ถือหุ้นของกิจการรวมถึงนักลงทุน อาจจะทำการตัดสินใจผิดพลาดในการลงทุน หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีคณะกรรมการบริษัทที่เหมาะสมที่รับบทบาทเสมือนเป็นคนกลางระหว่างฝ่ายบริหารที่เป็น ตัวแทนในการบริหารกับเจ้าของกิจการที่เป็นผู้ถือหุ้นรวมถึงนักลงทุน จะมีหน้าที่ควบคุมดูแลฝ่ายบริหารให้มีการบริหารที่โปร่งใสมากยิ่งขึ้น และมีการเปิดเผยข้อมูลตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ซึ่งคณะกรรมการเป็นหัวใจหลักในการบริหาร บริษัทจะกระทำการใดๆตามนโยบาย ซึ่งได้กำหนดนโยบายและวางแผน โดยคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการของบริษัทจะมีลักษณะต่างๆตาม โครงสร้างของบริษัท ที่อาจมีลักษณะคณะกรรมการที่แตกต่างกัน และแต่ละบริษัทจะมีคณะกรรมการบริษัทผู้ซึ่งมีอำนาจและตัดสินใจในเรื่องต่างๆรวมถึงการตัดสินใจในการเปิดเผยข้อมูลต่างๆและการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งลักษณะของคณะกรรมการของบริษัทมีส่วนในการแสดงทัศนคติในเรื่องต่างๆ อาจจะมีทัศนคติที่เห็นตรงกัน หรือแสดงทัศนคติที่ต่างกันในแต่ละด้าน ทั้งนี้ในการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม เป็นการตัดสินใจอย่างหนึ่งที่จะทำให้ การแสดงทัศนคติของลักษณะคณะกรรมการอาจจะมีที่ต่างกันและอาจจะมีที่ตรงกัน

ที่จะทำให้บริษัทต่างๆมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม หรืออาจจะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จะเน้นการใช้ระบบการเปิดเผยข้อมูลที่ชัดเจน โปร่งใส และความเพียงพอของข้อมูลที่ดีเพื่อใช้ในการประกอบการตัดสินใจของนักลงทุนและสนับสนุนเรื่องของการเผยแพร่ข่าวสารองค์ความรู้ต่างๆรวมถึงบทวิเคราะห์ต่างๆของบริษัทจดทะเบียนทุกบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ) ดังนั้นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ถือได้ว่าเป็นการพัฒนาตลาดทุนของประเทศ และถือเป็นการช่วยสนับสนุนแหล่งเงินทุนให้กับธุรกิจที่กำลังเติบโตและมีศักยภาพ บริษัททุกบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จะต้องกำหนดนโยบายตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อ ก่อให้เกิดความถูกต้องตามระเบียบและตามกฎหมาย ควรมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นการให้ความสำคัญต่อความรับผิดชอบต่อสังคมและการแสดงความจริงใจต่อสังคมและถือเป็นแนวทางปฏิบัติสร้างความน่าเชื่อถือ อีกทั้งบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จะต้องเน้นการเปิดเผยข้อมูลที่ชัดเจน โปร่งใส และเพียงพอเพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนบนพื้นฐานของข้อมูลที่ดีเพียงพอโดยการนำเสนอรายงานประจำปีที่ครบถ้วนการรายงานตามความรับผิดชอบต่อสังคม อีกทั้งเพื่อแสดงความเจตนาในการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นกับผู้มีส่วนได้เสียของกิจการ

บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ เป็นการจดทะเบียนเข้าใหม่ในตลาดที่มีการเข้าออกและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การที่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ได้ทำการสร้างภาพลักษณ์ให้กับบริษัทโดยการเน้นผ่านกลไกการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมถือเป็นการเสริมสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่รู้จักต่อนักลงทุน การที่เจ้าของกิจการได้ทำการจดทะเบียนเข้ามาในตลาดใหม่นั้นอาจจะยังมีความรู้ไม่เพียงพอหรือยังไม่เน้นถึงความสำคัญในการเปิดเผยข้อมูล ทั้งนี้เหตุผลอาจจะขึ้นอยู่กับโครงสร้างและองค์ประกอบของคณะกรรมการ ในการบริหารงานตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งอาจจะส่งผลให้มีการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจในการทดสอบความสัมพันธ์ลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

1.2 คำถามงานวิจัย

1. ระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ตั้งแต่ ปี 2555 ถึงปี 2558 มีการเปิดเผยหรือไม่ ถ้ามี อยู่ในระดับใด เปิดเผยอย่างไร
2. ลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีความสัมพันธ์หรือไม่ ถ้ามีเป็นไปในทิศทางใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ตั้งแต่ปี 2555 ถึงปี 2558
2. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ประโยชน์ในเชิงทฤษฎี

1. เพื่อพิสูจน์ทฤษฎีความชอบธรรมหรือทฤษฎีขอบด้วยกฎหมาย โดยการนำมาอธิบายถึงหลักแนวทางการปฏิบัติของลักษณะคณะกรรมการกับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ
2. เพื่อเพิ่มความรู้ในลักษณะคณะกรรมการและการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ
3. เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการทำงานวิจัยในอนาคต

1.4.2 ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ

1. เพื่อทราบถึงระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และเพื่อตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ สามารถใช้ผลที่ได้จากการวิจัยมาประกอบการตัดสินใจเพื่อการลงทุนและเพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียมีแรงผลักดันการกระตุ้นให้บริษัทตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
3. ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงการพัฒนาการถึงระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมในกรณีเปรียบเทียบกับงานในอดีตและแนวโน้มในอนาคต

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาถึงระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมและทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ. 2558 ของบริษัทจดทะเบียนหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร

ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ จำนวน 120 บริษัท ข้อมูล ณ วันที่ 14 ธันวาคม 2558 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ. 2558

1.5.3 ขอบเขตด้านเวลา

ศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินผลการดำเนินงานจากเว็บไซต์ที่จัดทำโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศึกษา ณ เดือน มีนาคม – ธันวาคม 2559

1.6 นิยามศัพท์

ลักษณะคณะกรรมการ หมายถึง คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากผู้ถือหุ้นเพื่อเป็นตัวแทนในการบริหาร เป็นผู้กำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานภายในกิจการ และเป็นผู้กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ ของบริษัท ที่ทำให้การดำเนินงานของกิจการ เป็นไปตามระเบียบที่วางไว้และดำเนินงานตามขอบเขตของกฎหมาย รวมถึงการติดตามผลว่าองค์กรสามารถที่จะดำเนินงานได้ตามแผนที่วางไว้ ซึ่งเมื่อมีการกำหนดหรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขระเบียบต่าง ๆ

จะต้องได้รับอนุมัติจากมติที่ประชุมบริษัท และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ซึ่งฝ่ายบริหารจะเป็นผู้รับนโยบายจากคณะกรรมการ ไปดำเนินการให้บรรลุสำเร็จตามนโยบายนั้น โดยฝ่ายบริหารจะเป็นผู้ดำเนินการเสนอร่างระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้คณะกรรมการพิจารณา โดยฝ่ายบริหารมีผู้จัดการเป็นผู้รับผิดชอบต่อคณะกรรมการ ซึ่งผู้จัดการมีหน้าที่บริหารงานในกิจการ ตามนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559)

การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการนำเสนอรายงานประจำปี และมาตรฐานในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยการเปิดเผยในด้านความตั้งใจจุดมุ่งหมายที่สะท้อนการแสดงถึงการร่วมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2559) รวมถึงแนวทางปฏิบัติและผลการปฏิบัติให้กับผู้มีส่วนได้เสียทั้งภายในภายนอกของกิจการได้รับทราบในส่วนของข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมได้และเป็นการกระตุ้นจิตสำนึกทุกคน รวมถึงองค์กรภาคธุรกิจให้คำนึงถึงการรักษาสิ่งแวดล้อมมากขึ้นด้วย (อิสริย์โชวีวัฒนา, 2553)

ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ก.ล.ต. เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2541 ให้จัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จัดตั้งขึ้นโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพื่อเป็นแหล่งระดมทุนสำหรับบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพ โดยถือเป็นทางเลือกอีกแห่งในการระดมทุนบริษัทที่เริ่มดำเนินกิจการไม่นานแต่มีมูลค่าราคาตลาดที่สูงและการเติบโตสูงหรือ บริษัทที่มีศักยภาพในการเติบโตและต้องการระดมทุน(ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ) ซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ก่อตั้งตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ขึ้นเพื่อสำหรับธุรกิจที่มีศักยภาพสามารถระดมทุนได้โดยผ่านตลาดทุนโดยเป็นทุนชำระแล้วหลังจากการขายหุ้นใหม่แก่ประชาชนทั่วไปตั้งแต่ 20 ล้านขึ้นไป ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสสำหรับธุรกิจที่มีแนวโน้มในการการเติบโต (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ซึ่งมีแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 การกำกับดูแลกิจการ
- 2.2 ลักษณะคณะกรรมการบริษัท
- 2.3 การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม
- 2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิด

2.1 การกำกับดูแลกิจการ

การกำกับดูแลกิจการ หรือบรรษัทภิบาล (Corporate Governance CG) หมายถึง การบริหารการจัดการที่มีระบบ โครงสร้างของธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ มีความน่าเชื่อถือและมีความโปร่งใส ซึ่งเป็นพื้นฐานเพื่อให้ธุรกิจดำเนินไปสู่ความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน มีความสามารถในการแข่งขัน และเป็นการสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นต่อองค์กรให้กับผู้ลงทุนเกี่ยวกับการตัดสินใจการลงทุน รวมถึงการคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย สืบเนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการ กับฝ่ายการจัดการและผู้ถือหุ้น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558) บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะต้องให้ความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องมีการกำกับดูแลกิจการ เนื่องจากผู้ถือหุ้นเป็นจำนวนมากที่ไม่มีโอกาสและมีส่วนร่วมในการบริหารงาน จึงต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อเป็นตัวแทนในการบริหารงานซึ่งการที่มีการกำกับดูแลกิจการขององค์กรจะเป็นการสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นให้กับผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย เนื่องจากกรรมการต้องตัดสินใจในเรื่องสำคัญโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของบริษัท ผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ไม่ใช่อำนาจถึงผลประโยชน์จากตำแหน่งของตนเองและผู้ถือหุ้นสามารถตรวจสอบการทำงานของกรรมการและผู้บริหารได้(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558) *มาตรฐานสากลด้านการกำกับดูแลกิจการที่ใช้เป็นสากลในหลายประเทศรวมถึงประเทศไทย คือ*

OECD Principle of Corporate Governance (OECD principle)(สถาบันศึกษาความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547)

เมื่อปี 2555 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมของแนวปฏิบัติของทั้ง 5 หมวด เพื่อให้สอดคล้องกับเครื่องมือที่ใช้วัดระดับ “การกำกับดูแลกิจการ” ตามหลักเกณฑ์ ASEAN Corporate Governance Scorecard และเพื่อความทันสมัยและรองรับกับต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลงภายในสังคมของตลาดทุน อีกทั้งยังเป็นการยกระดับการแข่งขันที่เป็นสากลมากขึ้น กำหนดหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี พ.ศ. 2555 โดยแบ่งแนวปฏิบัติออกเป็น 5 หมวด คือ

1. สิทธิของผู้ถือหุ้น

อธิบายถึงสิทธิของผู้ถือหุ้นที่จะได้รับสิทธิ ต่างๆ ตั้งแต่การซื้อขายหุ้น โอนหุ้น การมีส่วนแบ่งกำไรมีสิทธิในการออกแต่งตั้ง ออกเสียงถอดถอน และการที่ผู้ถือหุ้นจะต้องได้รับข่าวสารข้อมูลที่เพียงพอในทุกๆด้านรวมถึงอธิบายแนวทางปฏิบัติในการมีส่วนร่วมในการประชุม การดำเนินการในการประชุม เนื่องจากผู้ถือหุ้นควบคุมบริษัทผ่านการแต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำหน้าที่แทนตนและมีสิทธิในการตัดสินใจในเรื่องสำคัญต่างดังนั้นจึงไม่มีการกระทำใดๆ ที่เป็นการฉ้อโกงหรือละเมิดสิทธิของผู้ถือหุ้น

2. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน

อธิบายถึงหลักการปฏิบัติการคุ้มครองสิทธิและการปกป้องสิทธิของผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้นทุกราย ทั้งผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและผู้ถือหุ้นที่ไม่เป็นผู้บริหาร รวมทั้งผู้ถือหุ้นต่างชาติ ควรได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันและเป็นธรรม รวมถึงการกำหนดมาตรการในกรณีที่ผู้บริหารใช้ข้อมูลเพื่อหาประโยชน์ส่วนตนซึ่งเป็นการเอาเปรียบกับผู้ถือหุ้นอื่นและควรให้โอกาสการชดเชยที่ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยที่ถูกละเมิดสิทธิ

3. บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย

อธิบายถึงการคำนึงถึงความสำคัญของผู้มีส่วนได้เสียทุกๆฝ่าย เช่นการกำหนดนโยบายต่างๆให้มีการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียตามกฎหมาย เช่น การอธิบายถึงการดำเนินการอย่างเป็นระบบของบริษัทที่ทำให้เกิดความมั่นใจ และควรมีการเปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติตามนโยบายและการจัดทำรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมบริษัทควรเปิดเผยกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจ โดยตรงให้ครบถ้วนเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องเกิดความมั่นใจ และจัดทำ

รายงานแห่งความยั่งยืนด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ อีกทั้งควรมีพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย

4. การเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใส

อธิบายถึงการดูแลในเรื่องของการเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ทั้งข้อมูลทางการเงิน เช่นคุณภาพของรายงานทางการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป และข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงินเช่น นโยบายการกำกับดูแลกิจการ นโยบายเกี่ยวกับการดูแลสิ่งแวดล้อมและสังคม ตามข้อกำหนดของสำนักงาน ก.ล.ต.และตลาดหลักทรัพย์ อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา โปร่งใสผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่ายเช่น การเปิดเผยข้อมูลบน website มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือ

5. ความรับผิดชอบต่อกรรมการ

อธิบายถึงบทบาทสำคัญและคุณสมบัติที่ดีของคณะกรรมการการกำกับดูแลกิจการเพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัทคณะกรรมการควรมีภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ และมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ มีระบบแบ่งแยกบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างคณะกรรมการและฝ่ายจัดการที่ชัดเจน รวมถึงการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดี เช่น การกำหนดโครงสร้างคณะกรรมการที่เหมาะสมและตามหลักสำนักงาน ก.ล.ต.ประกาศกำหนด

2.2 ลักษณะของคณะกรรมการ

องค์ประกอบของคณะกรรมการที่ดีต้องมีคณะกรรมการอิสระ คือความเป็นอิสระของคณะกรรมการในการบริหารงานและความหลากหลายของความสามารถและความชำนาญของคณะกรรมการในด้านการทำงาน เช่น การบัญชี การตลาด วิศวกรรม การเงินและอื่นๆ และประสบการณ์ในอุตสาหกรรม คุณวุฒิการศึกษา เชื้อชาติ และเพศ โดยทั่วไปกรรมการสามารถแบ่งได้เป็นสามประเภท

- 1.กรรมการภายในหรือกรรมการผู้บริหาร เช่น ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ
- 2.กรรมการที่เกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์ที่มีอยู่ก่อนกับบริษัท เช่น ครอบครัวญาติ
- 3.กรรมการภายนอกที่เป็นอิสระเป็นกรรมการที่ไม่มีมีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับบริษัท

ซึ่งควรมีสัดส่วนที่เหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพสามารถถ่วงดุลอำนาจเนื่องจากคณะกรรมการประเภทใดโดดเด่นมากเกินไปก็จะทำให้ต้องระมัดระวังมากยิ่งขึ้น เช่น กรรมการที่เป็นอิสระเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะรับประกันถึงการกำกับดูแลที่ดี หรือ

กรรมการภายนอกอาจจะไม่อิสระอย่างแท้จริงจากผู้บริหาร เป็นต้น(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

คณะกรรมการเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ถือหุ้นเพื่อเป็นตัวแทนในการควบคุมการบริหารงานของฝ่ายบริหารให้มีประสิทธิภาพและคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายเป็นสำคัญ องค์ประกอบของคณะกรรมการจึงเป็นกลไกที่สำคัญของการกำกับดูแลกิจการเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น โดยเฉพาะกรณีที่ผลประโยชน์ของผู้บริหารและผู้ถือหุ้นภายนอกแตกต่างกัน

คณะกรรมการเป็นผู้ที่มีอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบตามบริษัทกำหนดและมีหน้าที่มอบหมายอำนาจตามขอบเขตอำนาจหน้าที่และตามความรับผิดชอบ คณะกรรมการเป็นสิ่งที่คาดหวังจากผู้ร่วมรับความเสี่ยงกลุ่มต่างๆทั้งภายในกิจการและภายนอกกิจการ

“คณะกรรมการต้องทำหน้าที่คล้ายลักษณะคนขับรถกล่าวคือต้องเหยียบคันเร่งและแตะเบรกในเวลาที่เหมาะสมกำหนดทิศทางจุดหมายที่รถจะไปกรณีขับมาหลงทางหรือขับผิดทิศทางต้องกลับรถและคืนผู้เส้นทางที่ถูกต้องโดยเร็วคนขับรถต้องประเมินสถานการณ์และความเสี่ยงตลอดเวลาเพื่อให้การเดินทางเป็นไปอย่างปลอดภัยและบรรลุจุดหมายที่ต้องการ” (สุภรดา, 2555)

คณะกรรมการที่ดีที่ได้รับบทบาทในการบริหารองค์กรนั้นต้องทำหน้าที่รับผิดชอบกำหนดทุกอย่างขององค์กรไม่ว่าจะเป็น การกำหนดเป้าหมาย กำหนดนโยบาย และวางแผนกลยุทธ์ รวมถึงการติดตามผลว่าองค์กรสามารถที่จะดำเนินงานได้ตามแผนที่วางไว้ได้หรือไม่ ดังนั้นจึงเป็นบทบาทและหน้าที่ให้การบริหารในระยะยาว ดังนั้นคณะกรรมการต้องให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรด้วยเพื่อที่จะทำการประเมินให้ทราบได้ว่าการดำเนินงานขององค์กรนั้นได้บรรลุวัตถุประสงค์ได้มากหรือน้อยเพียงใด เพราะว่าคณะกรรมการบริษัทเป็นทั้ง ผู้สร้างกฎ และ ผู้คุมกฎ ดังนั้นคณะกรรมการจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของการทำงานได้อย่างมีความโปร่งใส มีความยุติธรรม และมีความรับผิดชอบ โดยคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัทที่ดีไว้ 3 ประการ คือ

1. คณะกรรมการต้องคนดี มีจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ และเคารพจรรยาบรรณในวิชาชีพ เนื่องจากต้องดูแลและตรวจสอบฝ่ายบริหาร ซึ่ง การถือความสุจริตของคณะกรรมการจึงเป็นการปกป้องผลประโยชน์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. คณะกรรมการต้องเป็นคนเก่งและมีมืออาชีพ มีความรู้ มีความสามารถ และมีประสบการณ์ ในการรับหน้าที่ถึงบทบาทการเป็นผู้นำขององค์กรเพราะต้องกำหนดนโยบาย วาง

แนวทางการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงการสรรหาฝ่ายบริหารเพื่อที่จะสามารถนำแนวทางและแผนการที่กำหนดไว้ เพื่อนำไปปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรม ซึ่งความเป็นมืออาชีพสามารถจัดได้จากคุณสมบัติ 2 ประการ ได้แก่

2.1 ความเป็นผู้นำ โดยจะต้องมีความรู้ ความสามารถ โดยเฉพาะทางธุรกิจ สามารถกำหนดนโยบายและวางกลยุทธ์ได้อย่างเหมาะสม รวมถึงต้องสามารถกำกับดูแลฝ่ายบริหารให้ฝ่ายบริหารสามารถนำนโยบายและกลยุทธ์ที่วางไว้ไปปฏิบัติให้เกิดผลได้จริง

2.2 ความเป็นอิสระ คือการที่คณะกรรมการต้องมีจิตใจสำนึกในการแบ่งแยกหน้าที่ระหว่างการรับตำแหน่งเป็นคณะกรรมการและกับการเป็นบุคคลภายในของบริษัทออกจากกันอย่างสิ้นเชิง ซึ่งจะให้คุณสมบัติของคณะกรรมการนั้นมีความเที่ยงธรรมและสามารถตรวจสอบฝ่ายบริหารอย่างแท้จริง

3. คณะกรรมการต้องเป็นคนกล้า คือต้องเป็นผู้ที่มีความกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ ในฐานะที่ต้องเป็นผู้นำเป็นผู้สร้างกฎและเป็นผู้คุมกฎ และจะต้องมีวิธีการจัดการในการแก้ไขปัญหาในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ความสำคัญในเรื่องของคุณสมบัติของคณะกรรมการที่ดีจะเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุน มาตรการ การสร้างระบบกำกับดูแลกิจการที่ดีตามหลักบรรษัทภิบาล คือการที่องค์กรได้ทำการจัดโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทให้เกิดการถ่วงดุลอำนาจภายในบริษัท

ในการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้มีการกำหนดคุณสมบัติหน้าที่ความรับผิดชอบและองค์ประกอบของคณะกรรมการไว้ในระดับหนึ่งแล้วเช่นสัดส่วนของกรรมการอิสระขนาดของคณะกรรมการเป็นต้น โครงสร้างของคณะกรรมการควรมีการถ่วงดุลอย่างเหมาะสม กรรมการแต่ละคนควรแสดงบทบาทและหน้าที่อย่างเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายที่สำคัญ ดูแลไม่ให้เกิดความขัดแย้งของผลประโยชน์ ติดตามการทำงานของฝ่ายบริหารให้เป็นไปตามนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัทและผู้ถือหุ้น โดยรวม (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

2.3 การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ที่องค์กรได้กระทำกระบวนการต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ทางธรรมชาติ เช่น การปล่อยของเสีย จากกิจกรรมการดำเนินงานขององค์กร และเปิดเผยข้อมูลแนวทางการจัดการเช่นวิธีการบำบัด เป็นต้น รวมถึงงบประมาณและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับ

ทราบถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมการดำเนินงานขององค์กรต่างๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำลายสิ่งแวดล้อม เป็นการเปิดเผยข้อมูลทุกๆ ด้านของทางด้านสิ่งแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินเพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบขององค์กรที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยอาจจะมีการรายงานในรายงานประจำปีหรือการรายงานผ่านทางสื่อต่างๆ ซึ่งเป็นการเปิดเผยเปิดเผยถึงผลกระทบและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นโดยผ่านทางสื่อต่างๆ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นการสื่อสารให้บุคคลในสังคมที่เกี่ยวข้องได้รับถึงกระบวนการและแนวทางการจัดการ เข้าใจทิศทางถึงผลลัพธ์และความตั้งใจที่แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะ เพื่อความยั่งยืนขององค์กร โดยการรายงานอยู่ในกรอบการรายงานที่เป็นมาตรฐานและได้รับการยอมรับ คือ Global Reporting Initiative (GRI) ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์แนวทางการรายงานที่ครอบคลุมของระบบเศรษฐกิจ เช่น มิติด้านสิ่งแวดล้อมของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้ง 4 มุมมอง เช่น มุมมองด้านวัสดุ มุมมองด้านพลังงาน มุมมองด้านน้ำ และมุมมองด้านผลผลิต ซึ่งจะอธิบายถึงการรายงานวิธีปฏิบัติของทั้ง 4 มุมมอง เช่น การรายงานปริมาณการใช้ทรัพยากร การรายงานพื้นฐานสำหรับการคำนวณการลดการใช้พลังงาน เป็นต้น ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม กิจการควรให้ความสำคัญในการเพิ่มความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนากิจกรรมของกิจการเพื่อใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในปริมาณที่เหมาะสมและเป็นการช่วยลดผลกระทบต่อระบบทางธรรมชาติอีกด้วย ทั้งนี้้องค์กรจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ได้อย่างยั่งยืน

โดยการจัดการสิ่งแวดล้อมนั้น คือระบบและกระบวนการใช้สิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยต้องมีการดำเนินการ วางแผน การจัดหา การเก็บรักษา ติดตาม ประเมินผล และทำการแก้ไขพัฒนา ปรับปรุงและการสงวนรักษา และการใช้ให้คุ้มค่ากับต้นทุนที่เสียไปให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเป็นผลดีกับองค์กรเองและประโยชน์ต่อมวลมนุษยและธรรมชาติ (วิระพัฒนานนท์, 2540)

ซึ่งการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ได้อย่างยั่งยืนนั้นไม่ใช่แค่เรื่องของกิจการที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมเท่านั้นแต่ต้องเป็นการสร้างความเข้มแข็งของทุกภาคส่วนในสังคม โดยมุมมองของการพัฒนาอย่างยั่งยืนนั้นจะเน้นที่ มุมมองเชิงสิ่งแวดล้อม คือการไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมในระยะยาว มุมมองเชิงการเมืองการจัดการ คือ ทุกภาคส่วนในสังคมต้องมีส่วนร่วม มุมมองเชิงการเงินหรือเศรษฐกิจ คือการไม่ใช้สิ่งแวดล้อมเกินกำลังความสามารถทางการเงิน มุมมองเชิงโครงสร้างสังคม คือเป็นการสร้างพื้นฐานและศักยภาพที่มั่นคงในทุกระดับของสังคม ซึ่งตามกรอบแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน จะเป็นการพัฒนามิติต่างๆด้าน คน สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมอย่างมี

คุณภาพที่เกี่ยวเนื่องและไม่ขัดแย้งซึ่งกันและกัน การพัฒนาโดยการขยายเศรษฐกิจและการแข่งขันอย่างมีคุณภาพ โดยคำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และต้องพัฒนาควบคู่ไปกับศักยภาพของคน โดยการยกระดับคุณภาพชีวิตโดยการปลูกฝังค่านิยมของคนให้มีความพอเพียง ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และทำการส่งเสริมภูมิปัญญาที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติและปรับตัวให้รู้เท่าทันของการเปลี่ยนแปลง บนฐานของสังคมและแห่งความรู้ (พิมพีศิริ, 2556)

การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมเป็นมุมมองด้านหนึ่งของความมั่นคงของกิจการ ซึ่งอาจจะมีผลกระทบกับกิจการในเชิงลบ นั่นคือเป็นผลมาจากการที่กิจการได้มีการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการที่มีผลกระทบกับระบบธรรมชาติโดยตรง รวมถึงระบบนิเวศ ที่ดิน น้ำ และอากาศ ซึ่งการที่กิจการได้จัดการระบบสิ่งแวดล้อมในกิจการการเองและทำการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมเป็นการแสดงถึงความจริงใจในการร่วมรับผิดชอบ ซึ่งวิธีการชี้วัดทางสิ่งแวดล้อมที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องโดยตรง โดยตัวชี้วัดจะวัดจากตั้งแต่ปัจจัยการนำเข้า เช่น วัสดุ พลังงาน น้ำ ความหลากหลายทางชีวภาพที่เป็นความเสี่ยงในผลกระทบของการปฏิบัติตามด้านสิ่งแวดล้อม และผลในการจัดการการปล่อยก๊าซน้ำทิ้งและของเสีย และข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นๆเช่น ผลกระทบด้านสินค้าและบริการ ค่าใช้จ่ายทางด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการร้องเรียนและการถูกลงโทษด้านค่าปรับด้านสิ่งแวดล้อม โดยเครื่องมือที่จะวัดปริมาณการเปิดเผยของกิจการได้เหมาะสมคือการนับจำนวนค่าของข้อมูลตัวชี้วัดในด้านต่างๆเนื่องจากการนับค่าเป็นการทราบปริมาณของข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินได้ดีที่สุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงความใส่ใจในการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของกิจการ เพราะสิ่งสำคัญในการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมคือการที่กิจการให้ความสำคัญกับความรู้ในการดำเนินการที่อาจจะก่อให้เกิดผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปพัฒนากิจกรรมการดำเนินงานของกิจการ รวมถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและพอประมาณ มีฝ่ายรับผิดชอบการติดตามและประเมินผลอย่างชัดเจน โดยแนวทางการจัดการป้องกันและการแก้ไขปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อม โดยหลักการพื้นฐานในการป้องกันมลภาวะที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ คือ

การควบคุมและการแปรรูปให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ควบคุมปริมาณการใช้ทรัพยากรให้พอเหมาะพอดี และไม่ก่อให้เกิดมลพิษตามมาตรการทางกฎหมาย เพื่อป้องกันและการแก้ไขปัญหามลภาวะสิ่งแวดล้อม เช่น มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษทางดิน มลพิษทางขยะ หรือมลพิษที่เกิดจากการกระบวนการจัดการของเสียภายในโรงงาน

และการใช้สารเคมีที่เป็นพิษอันตราย รวมถึงมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสัมผัสทั้งห้า คือ เสียง กลิ่น แสง การระคายเคือง รังสี และเชื้อโรคต่างๆ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2558)

การปกป้องสิ่งแวดล้อมด้านความหลากหลายของระบบนิเวศที่เป็นความหลากหลายทางชีวภาพซึ่งมีความซับซ้อน สามารถเห็นความแตกต่างระหว่างระบบนิเวศตามถิ่นที่อยู่อาศัยซึ่งระบบนิเวศ มีสภาพการอยู่อาศัยที่แตกต่างกัน โดยความแตกต่าง ทำให้โลกมีถิ่นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดและระบบนิเวศแต่ละประเภทให้เกิดประโยชน์แก่การดำรงชีวิตของมนุษย์แตกต่างกัน การซึ่งการสร้างควมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นการช่วยซ่อมแซมถิ่นที่อยู่อาศัยตามแหล่งธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตชนิดต่างๆ

การปรับตัวให้เข้ากับสภาวะเรือนกระจก หรือสภาวะโลกร้อน โดยการบริหารจัดการกระบวนการตามกิจกรรมของการดำเนินงานของกิจการต่างๆ คือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างของการดำเนินงานเช่นการผลิต ไม่ทำการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกสู่ชั้นบรรยากาศก็สามารถช่วยลดภาวะโลกร้อนได้เป็นต้น ซึ่งเป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วนที่ต้องช่วยกันเพื่อการดำรงชีพ รวมถึงบุคคลทุกคนที่ต้องมีหน้าที่การรับผิดชอบ

บริษัทที่จดทะเบียนทรัพย์สินแห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ โดยตลาดทรัพย์สินมีประเภทอุตสาหกรรมทั้งหมด 8 ประเภท โดยการศึกษาในครั้งนี้ศึกษา จะจัดกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยแบ่งประเภทเป็น 2 ประเภท คือกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ และ กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูง โดยประเภทที่ 1 เป็นอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำมี 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ประเภทที่ 2 เป็นอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูง มี 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร และกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร

ตารางที่ 2.1 ชนิดของอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ลักษณะของ อุตสาหกรรม	ขนาด ตัวอย่าง (n)	การมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม					
		ศึกษา ครั้งนี้	Suttipun & Stanton (2011)	Deegan & Newson (2002)	Choi (1999)	Hackston &Milne (1996)	Robert (1992)
กลุ่มอุตสาหกรรม							
สินค้าอุตสาหกรรม	25	สูง	สูง	สูง	สูง	สูง	สูง
กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ	20	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
กลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง							
	10	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	-	ต่ำ	-
กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร							
	5	สูง	สูง	สูง	สูง	สูง/ต่ำ	ต่ำ
กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้า อุปโภคบริโภค							
	4	ต่ำ	ต่ำ	-	-	-	-
กลุ่มอุตสาหกรรม ทรัพยากร							
	4	สูง	สูง	สูง	สูง	สูง	-
กลุ่มอุตสาหกรรม เทคโนโลยี							
	4	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	-
กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจ การเงิน							
	3	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	-	-	-

2.4 ทฤษฎีที่ใช้ศึกษา

ในการศึกษานี้ผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีความชอบธรรมหรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมายมาเพื่ออธิบายถึงระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ

ทฤษฎีความชอบธรรมหรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย (Legitimacy Theory)

อธิบายถึงอำนาจในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรบุคคลว่าจริงๆแล้วบริษัทได้รับอำนาจนั้นมาจากสังคมในลักษณะใบอนุญาตชั่วคราวภายใต้เงื่อนไขในการดำเนินธุรกิจของบริษัทต้องตรงตามความคาดหวังของสังคมโดยรวม ทฤษฎีนี้ถูกนำมาใช้กับงานวิจัยนี้เพราะ ทฤษฎีความชอบธรรมหรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย เป็นหลักในการยึดถือแนวทางในการปฏิบัติของบริษัทในการอธิบายถึงการกำกับดูแลที่ดีเพื่อโยกไปสู่การเปิดเผยข้อมูลที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและบุคคลในสังคมและผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้บริหารหรือคณะกรรมการของบริษัทต้องสร้างความพึงพอใจให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามกฎหมาย คณะกรรมการควรให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการส่งเสริม กำหนดนโยบายต่างๆและสิ่งที่ไม่พึงปฏิบัติที่อาจกระทบหรือละเมิดสิทธิ กับผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อให้บริษัทเกิดความเชื่อมั่น ให้กับผู้มีส่วนได้เสียซึ่งผู้มีส่วนได้เสียเป็นตัวแทนที่มีอิทธิพลต่อกิจกรรมที่สำคัญขององค์กรซึ่งผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ พนักงาน ผู้ถือหุ้น คู่ค้า ภาครัฐและชุมชน เป็นต้น ทุกฝ่ายทั้งนี้ก็เพื่อความยั่งยืนของกิจการซึ่งกฎหมายให้ความสำคัญกับการระดมการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เนื่องจากมีการให้ความสำคัญกับบุคคลในสังคม ธุรกิจจะต้องมีระบบการจัดการที่ดีโดยเน้นความโปร่งใสของกิจการ เพราะว่าสังคมมีอำนาจในการเรียกร้องตามสิทธิและตามกฎหมาย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจที่ทำให้ธุรกิจเกิดภาพลบและไม่สามารถประเมินความเสียหายได้นั้น ซึ่งเกิดจากสิ่งที่สังคมคาดหวังต่อธุรกิจว่าจะจะเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่ ไม่ว่าจะผ่านทางด้านตัวสินค้าและบริการ หรือการรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งทฤษฎีนี้จะเป็นตัวช่วยในการให้คำชี้แนะของบริษัทได้ดีในแง่ของกฎหมายว่าควรจะปฏิบัติอย่างไรให้ตรงตามหลักการปฏิบัติของกฎหมายกำหนด

ดังนั้นจึงนำทฤษฎีความชอบธรรมหรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมายจึงถูกนำมาใช้ในการศึกษาเพื่ออธิบายตามวัตถุประสงค์ถึงขอบเขตการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีและทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะของคณะกรรมการกับเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และเพื่ออธิบายตามวัตถุประสงค์ของระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นความชอบธรรมของธุรกิจที่จะสามารถแสดงทัศนคติเพื่อสะท้อนให้ผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจรวมถึงเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจระหว่างบริษัทกับสังคมและเพื่อแสดงความตระหนักถึงการใส่ใจและความมั่นคงของบริษัทต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายและให้ผู้มีส่วนได้เสียเกิดความเชื่อมั่นในบริษัทว่าจะดำรงอยู่อย่างยั่งยืนในสังคม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

บุญทริกา ใจกระจ่าง (2546) ศึกษาแนวทางการใช้ประโยชน์ของผู้ใช้ซึ่งมีความเข้าใจและสามารถใช้ข้อมูลในการตัดสินใจได้มากขึ้นใน ซึ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลของเครื่องมือทางการเงินในธุรกิจธนาคาร โดยธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 14 แห่ง ได้แก่ปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัย คือ ขนาดของกิจการ ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างกรรมการอิสระ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ โครงสร้างเงินทุน และ ประเภทสำนักงานสอบบัญชี ผลวิจัยพบว่า ขนาดของกิจการและความสามารถในการทำกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญ และ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ โครงสร้างเงินทุน โครงสร้างกรรมการอิสระและ ประเภทสำนักงานสอบบัญชี พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างไม่มีนัยสำคัญ และการศึกษาถึงอายุการก่อตั้งธนาคาร ผลแสดงว่า ผู้ใช้งบการเงินได้รับประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลของเครื่องมือทางการเงินมากขึ้นซึ่งเป็นผลเกี่ยวโยงกับธนาคารที่มีอายุการก่อตั้งมากและมีขนาดใหญ่และเป็นธนาคารที่มีความสามารถในการทำกำไร

สุริรัตน์ แซ่ฟู (2546) ศึกษาทดสอบปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงรวมถึงขอบเขต ลักษณะและปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และทำการและทดสอบความสัมพันธ์ของปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของกิจการและประเภทผู้สอบบัญชีเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพบว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด 222 บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุดได้แก่กลุ่มเทคโนโลยี ส่วนกลุ่มที่มีการเปิดเผยข้อมูลน้อยที่สุดได้แก่ กลุ่มบริการ และในการศึกษาครั้งนี้ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับผลการดำเนินงาน

อลิศรา ผลาวรรณ (2547) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 306 บริษัท โดยศึกษาเก็บข้อมูลในรายงานประจำปี เพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

และทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีกับคุณลักษณะต่างๆของบริษัท และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยทำการเปรียบเทียบในแต่ละประเภทของกลุ่มอุตสาหกรรม พบการศึกษาพบว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี อยู่ในระดับปานกลาง หากแบ่งการเปิดเผยออกเป็น 2 ประเภทคือการเปิดเผยข้อมูลด้วยความสมัครใจ และการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับ จะพบว่า การเปิดเผยข้อมูลด้วยความสมัครใจจะอยู่ในระดับต่ำ ส่วนการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับจะอยู่ในระดับสูง และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลกับคุณลักษณะต่างๆของบริษัท พบว่า คุณลักษณะต่างๆของบริษัทที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับระดับการเปิดเผยข้อมูล โดย ขนาดของบริษัทและ ประเภทผู้สอบบัญชี มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล แต่ในส่วนของ การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ สภาพคล่องทางการเงิน และอายุการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล และเมื่อศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มการเกษตรและอุตสาหกรรม กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มวัสดุก่อสร้างและสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มทรัพยากร กลุ่มบริการ และกลุ่มเทคโนโลยี พบว่า กลุ่มทรัพยากรเป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจและ ในการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับ และกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจและในการเปิดเผยตามข้อบังคับ

อังคณา อรินไพพลูย์ (2548) ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรในงบการเงินและรายงานประจำปี 2546 และปี 2547 พบว่าบริษัทโดยส่วนใหญ่มีการเปิดเผยข้อมูลทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมควบคู่กันคิดเป็นค่าเฉลี่ยทั้งสองปีร้อยละ 73.95 และประเด็นการเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยส่วนใหญ่มีจำนวนบริษัทให้ความสำคัญและเปิดเผยในปี 2547 เพิ่มขึ้นจากปี 2546 ส่วนระดับหรือขนาดการเปิดเผยในปี 2547 ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกันโดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับพลังงาน ทรัพยากรบุคคลและชุมชน นอกจากนี้ยังพบว่าประเด็นการเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมที่แสดงในรายงานประจำปีนั้น แสดงข้อความที่ช่วยสร้างภาพพจน์ในเชิงบวกให้กับบริษัทการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีด้านสิ่งแวดล้อมพบว่าระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมีจำนวนบริษัทให้ความสำคัญในการเปิดเผยมากที่สุดคิดเป็นค่าเฉลี่ยทั้งสองปีร้อยละ 61.56 ส่วนการตรวจติดตามและประเมินสิ่งแวดล้อมมีระดับหรือขนาดในการเปิดเผยมากที่สุดเฉลี่ยทั้งสองปี 2.81 บรรทัดและบริษัทที่มีระดับการเปิดเผย

ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมในรายงานประจำปีมากที่สุดคือบริษัทผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)เฉลี่ยทั้งสองปี 29 บรรทัด

จอมขวัญ รัชตะวรรณ (2549) ศึกษาปัจจัยและเปรียบเทียบระดับความมีอิทธิพลของแต่ละปัจจัย ที่มีผลกระทบต่อคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปี 2547 จำนวน 246 บริษัท คุณภาพการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมการผลิต อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ในขณะที่อุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น จึงแสดงให้เห็นว่า บทบาทของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียและหน่วยงานกำกับดูแล ยังไม่มากพอที่จะกดดันให้บริษัทจดทะเบียน มีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพในระดับสูง

โชติญาณ์ หิตะพงค์ (2549) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะต่างๆของบริษัท ได้แก่ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ สัดส่วนกรรมการอิสระ อายุการดำเนินงาน อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง และการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ กับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในบทรายงานและการวิเคราะห์ของฝ่ายบริหารของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผลการวิจัยพบว่า บริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลในระดับปานกลาง คุณลักษณะที่พบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลคือบริษัทที่มีการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติในสัดส่วนที่สูงจะมีการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของนักลงทุนที่มีความหลากหลายขึ้นและพบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับระดับของการเปิดเผยข้อมูล ได้แก่ อายุการดำเนินงาน และโครงสร้างการเป็นเจ้าของ บริษัทที่มีอายุการดำเนินงานยาวนานมักจะเปิดเผยข้อมูลในระดับต่ำส่วนบริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นที่มีอัตราการกระจุกตัวสูงทำให้บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลอยู่ในระดับที่ต่ำ และผลการวิจัยสำหรับตัวแปรควบคุมพบว่า บริษัทขนาดใหญ่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่สูงกว่าบริษัทขนาดเล็ก และยังพบว่าความแตกต่างของระดับการเปิดเผยข้อมูลระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม โดยกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารมีการเปิดเผยข้อมูลในระดับที่ค่อนข้างสูงและแตกต่างจากกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ

ณัฐวรรณ ศิริธำนันท์ (2550) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆของบริษัทที่อาจมีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน และศึกษาความแตกต่างของการเปิดเผยข้อมูลในแต่ละหมวดอุตสาหกรรมของบริษัทรวบรวมศึกษาข้อมูลปี พ.ศ. 2546 – 2548 จำนวน 50 บริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยปัจจัยต่างๆของบริษัทที่นำมาศึกษาได้แก่ ขนาดขององค์กร โครงสร้างเงินทุน อายุการดำเนินงาน ความสามารถในการทำกำไร สภาพคล่องของกิจการ

ประเภทผู้สอบบัญชี ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างเงินทุน อายุการดำเนินงาน และประเภทผู้สอบบัญชี เป็นปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งโครงสร้างเงินทุนมีผลเชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล และในส่วนของอายุการดำเนินงานและประเภทผู้สอบบัญชีมีผลเชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล อีกทั้งผลการศึกษาในส่วนของหมวดอุตสาหกรรมพบว่า บริษัทในแต่ละหมวดที่มีอุตสาหกรรมที่ต่างกัน มีการเปิดเผยข้อมูลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ธาริณี จวงมูทิตา (2550) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการและการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี 2548 โดยศึกษาองค์ประกอบของคณะกรรมการดังนี้ 4 ด้าน คือ 1. ขนาดของคณะกรรมการกับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน แสดงให้เห็นว่า ขนาดเล็กหรือใหญ่ไม่มีผลต่อการที่บริษัทจะทำการเปิดเผยเพิ่มขึ้นหรือลดลง 2. สัดส่วนกรรมการที่เป็นผู้บริหารของบริษัทกับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี พบว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน แสดงให้เห็นว่าในการที่บริษัทจะมีการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต้องมีกรรมการที่เป็นอิสระต่อการบริหาร 3. สัดส่วนกรรมการอิสระของบริษัทกับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี พบว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ 2548 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการมีกรรมการอิสระมากขึ้น 4. ประธานกรรมการเป็นคนเดียวกันหรือคนละคนกับกรรมการผู้จัดการกับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี พบว่า ประธานกรรมการที่เป็นคนละคนกับกรรมการผู้จัดการมีการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมากกว่า ประธานกรรมการที่เป็นคนเดียวกันกับกรรมการผู้จัดการ

พฤกษา พึ่งจิตต์ประไพ (2551) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 107 บริษัท และศึกษาจากกลุ่มอุตสาหกรรมได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลแบบสถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ย ร้อยละ แจกแจงค่าความถี่ วิเคราะห์สหสัมพันธ์ และวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า บริษัทส่วนใหญ่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมอยู่ในร้อยละ 40-49 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.18 ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์และด้านบริการที่มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด และด้านที่มีการเปิดเผยข้อมูลที่น้อย

ที่สุด คือด้านการใช้พลังงาน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.91 และในส่วนผลการศึกษาดังกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม พบว่า ขนาดของกิจการ ประเภทสำนักงานสอบบัญชี และความสามารถในการทำกำไร มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมที่มีความแตกต่างกัน และไม่มีรูปแบบที่กำหนดไว้ให้เพื่อทำการจัดทำและเพื่อบังคับให้มีการเปิดเผยข้อมูล จึงทำให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงมีการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ และส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเชิงบวกที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อเป็นประโยชน์ต่อบริษัท

ภัทรพร พาณิชสุตวัสดี และ ศิลปพร ศรีจันทพร (2551) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี มุมมองด้านบทบาทความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัทและมูลค่าเพิ่มของกิจการ กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 ได้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง สัดส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระและกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการ ความเป็นอิสระของประธานกรรมการกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการ และจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการบริษัทกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการ ผลการวิจัยพบว่า สัดส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระและกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กันกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการ ความเป็นอิสระของประธานกรรมการมีความสัมพันธ์กันกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการ และจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กันกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการ

จักรวดี ขอบพิเชียร (2552) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการและระดับการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมผลการศึกษาพบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่ใหญ่กว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่เล็กกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทควรมีคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารและกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารและที่เป็นกรรมการอิสระและที่เป็นกรรมการจากภายนอกด้วย เพื่อจะทำให้บริษัทได้รับการยอมรับมากขึ้นทั้งภายในและต่างประเทศ และเสริมสร้างความโปร่งใสความมีประสิทธิภาพของฝ่ายบริหาร ซึ่งก่อให้เกิดความเชื่อมั่นของที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และได้พบว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารที่มากกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับสูงกว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่

ไม่ได้เป็นผู้บริหารที่น้อยกว่า และแสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการบริษัทควรมี กรรมการที่เป็นอิสระ ในจำนวนที่เพียงพอและเหมาะสมที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการ ของบริษัทไม่ให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจ และทำให้กรรมการทุกคน สามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ โดยคณะกรรมการบริษัทควรมีกรรมการที่เป็นอิสระอย่างน้อย 1 ใน 3 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด และมีจำนวนกรรมการที่เป็นอิสระอย่างน้อย 3 คน และ การศึกษาได้พบว่าอัตราส่วนของสมาชิกกรอบครัวที่มากกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ สังคมอยู่ในระดับต่ำกว่าอัตราส่วนของสมาชิกกรอบครัวที่น้อยกว่าแสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการ บริษัทควรมีกรรมการที่เป็นอิสระและกรรมการจากภายนอกอื่น

จักรวดี ขอบพิเชียร และคณะ (2552) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะ ของธุรกิจ หลายลักษณะ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ ลักษณะทาง โครงสร้างของธุรกิจและทางการตลาดของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย กับการ เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ในระดับของการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งศึกษาในข้อมูลด้าน สิ่งแวดล้อม ด้านพลังงาน ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านที่เกี่ยวกับสังคมทั้งหมด ของบริษัท โดยศึกษาผ่านลักษณะของการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะของ คณะกรรมการตรวจสอบ ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ลักษณะของผู้ตรวจสอบบัญชีภายใน และลักษณะของผู้ตรวจสอบบัญชีภายนอก ผลการศึกษาพบว่า

1. ในลักษณะของธุรกิจ 1.1 อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย พบว่าอัตราส่วนกำไรต่อ ยอดขายไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม 1.2 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ ถือหุ้น พบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ สังคม 1.3 อัตราส่วนสภาพคล่อง พบว่า อัตราส่วนสภาพคล่องไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูล เกี่ยวกับสังคม 1.4 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือ หุ้นไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม 1.5 ขนาดของสินทรัพย์รวม พบว่าขนาดของ สินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม โดยบริษัทที่มีสินทรัพย์ รวมที่ขนาดใหญ่กว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับที่สูงกว่า บริษัทที่มี ขนาดของสินทรัพย์รวมที่เล็กกว่า 1.6 ขนาดของยอดขายสุทธิ พบว่าขนาดของยอดขายสุทธิมี ความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มีขนาดของยอดขายสุทธิที่ มากกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมในระดับที่สูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของยอดขาย สุทธิที่น้อยกว่า 1.7 ขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด พบว่าขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์

ตามราคาตลาด มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มีมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดที่สูงกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมในระดับที่สูงกว่าบริษัทที่มีมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดที่ต่ำกว่า 1.8 สัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย พบว่าสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม 1.9 ขอบเขตการดำเนินธุรกิจเป็นแบบบริษัทในเครือ พบว่าขอบเขตการดำเนินธุรกิจเป็นแบบบริษัทในเครือมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจเป็นแบบบริษัทในเครือมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมในระดับที่สูงกว่าบริษัทที่ไม่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่เป็นแบบในเครือและผลการศึกษพบว่า

2. ลักษณะการกำกับดูแลกิจการ 2.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัท พบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มีขนาดคณะกรรมการบริษัทที่ใหญ่กว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมในระดับที่สูงกว่าบริษัทที่มีขนาดคณะกรรมการบริษัทที่เล็กกว่า 2.2 อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร พบว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมซึ่งบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารที่สูงกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับต่ำกว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารที่ต่ำกว่า 2.3 อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ใช่ผู้บริหาร พบว่า อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ใช่ผู้บริหารไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม 2.4 อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร พบว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารที่สูงกว่าบริษัทมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารที่น้อยกว่า 2.5 อัตราส่วนสมาชิกครอบครัว พบว่าอัตราส่วนสมาชิกครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มีอัตราส่วนสมาชิกครอบครัวที่สูงกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับต่ำกว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนสมาชิกครอบครัวที่น้อยกว่า 2.6 อัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชี พบว่าอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม 2.7 อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัท พบว่าอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มี

อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทที่สูงกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับที่สูงกว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทที่น้อยกว่า 2.8 ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ พบว่าขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบที่ใหญ่กว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมในระดับที่สูงกว่าบริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบที่เล็กกว่า 2.9 อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ พบว่า อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม 2.10 อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี พบว่า อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปีไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม 2.11 อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ ด้านการบัญชีหรือการเงิน โดยเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต พบว่าอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ ด้านการบัญชีหรือการเงิน โดยเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม 2.12 บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน พบว่า บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายในมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่ไม่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน 2.13 บริษัทมีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ พบว่า บริษัทมีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่ไม่มีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ และผลการศึกษาพบว่า

3. ลักษณะเฉพาะของธุรกิจกับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมผ่านลักษณะการกำกับดูแลกิจการ 3.1 ลักษณะเฉพาะของธุรกิจกับลักษณะการกำกับดูแลกิจการ พบว่าลักษณะเฉพาะของธุรกิจมีความสัมพันธ์และสามารถอธิบายลักษณะการกำกับดูแลกิจการได้อย่างมีนัยสำคัญ และของธุรกิจมีอิทธิพลต่อลักษณะการกำกับดูแลกิจการ 3.2 ลักษณะเฉพาะของธุรกิจกับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมผ่านลักษณะการกำกับดูแลกิจการ พบว่า ลักษณะการกำกับดูแลกิจการสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะของธุรกิจกับการเปิดเผยข้อมูล

เกี่ยวกับสังคมของกิจการ ได้อย่างมีนัยสำคัญ และลักษณะการกำกับดูแลกิจการมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะของธุรกิจกับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม

สิทธิร ภูมิวัฒน์ (2553) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET 50 มีการสุ่มตัวอย่างเพิ่ม 58 บริษัท ผลการศึกษาพบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ 100 บริษัทที่มีการกำกับดูแลที่ดีจะทำให้บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจเพิ่มขึ้น โดยการกำกับการดูแลกิจการคือ การแยกกันของประธานกรรมการใหญ่ของบริษัทกับกรรมการผู้จัดการใหญ่ อำนาจควบคุมบริษัทของฝ่ายบริหาร ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบทั้งคณะ ขนาดของบริษัทและอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นหรือประสิทธิภาพการทำกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ โดยสามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ได้ 24.3% จึงแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดีจะส่งผลให้บริษัทสะท้อนถึงกลไกการกำกับดูแลกิจการที่มีประโยชน์ในด้านการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนและเพื่อนำไปสู่ความสามารถในการดำเนินงานที่ปราศจากการแทรกแซงจากปัจจัยอื่นที่ทำให้ฝ่ายบริหารต่างๆมีอำนาจในการควบคุมเพียงฝ่ายเดียว

มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555) ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทย จำนวน 50 บริษัท ผลการศึกษาพบว่าร้อยละ 96 ของกลุ่มตัวอย่าง 50 บริษัท มีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี และหัวข้อที่นิยมในการเปิดเผย ได้แก่ หัวข้อ การกำกับดูแลกิจการ และแบ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม 7 กลุ่ม ซึ่ง 5 ใน 7 ของกลุ่มอุตสาหกรรม มีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีในทุกบริษัทที่เก็บข้อมูล และ 2 ใน 7 กลุ่มอุตสาหกรรม มีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีไม่ครบทุกบริษัทที่เก็บข้อมูล และได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของกิจการ ความสามารถในการทำกำไร และประเทศของกิจการสำนักงานใหญ่ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี แต่ ลักษณะของชนิดกิจการ และประเภทของเจ้าของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และพบว่า อายุของกิจการ ความเสี่ยงทางการเงิน ประเภทของผู้ตรวจสอบบัญชี และชนิดของธุรกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ในครั้งนี้ผลการศึกษา ยังพบว่า ขนาดของบริษัท ประเทศของผู้ก่อตั้งกิจการ อายุของกิจการ ความเสี่ยงทางการเงิน ความสามารถในการ

ทำกำไร ลักษณะผู้ตรวจสอบบัญชี ประเภทธุรกิจ ไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม แต่ ลักษณะของอุตสาหกรรม และประเภทของกิจการมีผลทำให้มีการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทในรายงานประจำปี

จิตติมา กิ่งแก้ว (2555) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมกับคุณลักษณะต่างๆของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 381 บริษัท โดยผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะต่างๆ ของบริษัทคือ บรรษัทภิบาล กลุ่มอุตสาหกรรม โครงสร้างการเป็นเจ้าของ โครงสร้างหนี้สิน ขนาดของกิจการ ความสามารถในการทำกำไร และสำนักงานสอบบัญชี ซึ่งพบว่า บรรษัทภิบาล กลุ่มอุตสาหกรรม และ สำนักงานสอบบัญชี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญไปในทิศทางเดียวกันกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ในขณะที่โครงสร้างหนี้สิน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และในส่วนของขนาดของกิจการ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ และความสามารถในการทำกำไร ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลและในการศึกษาถึงระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมจากพบว่า บริษัทส่วนใหญ่มีการเปิดเผยข้อมูลอยู่ในระดับ 0-9% จำนวน 89 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.40 โดยบริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลด้านนโยบายสิ่งแวดล้อมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 87.90 รองลงมาคือข้อมูลความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม และการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 71.10 และ 66.10 ตามลำดับ

เมธาวดี อ่อนรู้ที่ (2557) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ในรายงานประจำปี กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ในปี พ.ศ. 2552 และปี 2554 จำนวน 48 บริษัท ผลการวิจัยพบว่า การกำกับดูแลกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่า กลุ่มการเงินและกลุ่มอสังหาริมทรัพย์มีการเปิดเผยข้อมูล น้อยที่สุด และกลุ่มทรัพยากรมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด

สิริมา แซ่ลี (2558) ศึกษาอิทธิพลของลักษณะธุรกิจที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ โดยศึกษาถึงขอบเขตการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ และทดสอบอิทธิพลของลักษณะธุรกิจที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจและทดสอบความแตกต่างของลักษณะ

ธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 ตั้งแต่ พ.ศ.2554 ถึงปี พ.ศ.2556 ผลการวิจัยพบว่าการศึกษา ขอบเขตปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจของบริษัท จากคะแนนรวมทั้งหมด 70 คะแนนมีการเปิดเผยข้อมูลค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 33.50 คะแนน โดยค่าสูงสุดมีค่าที่ 42.33 คะแนน ค่าต่ำสุดที่ 21.33 คะแนนจากศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจซึ่งคณะกรรมการบริษัทประกอบด้วย สัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนของกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร สัดส่วนของสมาชิกครอบครัว สัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหาร และการแยกบทบาทของประธานกรรมการบริษัทกับกรรมการที่เป็นฝ่ายบริหาร โดยผลพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ ภายหลังจากทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจแล้วยังวิจัยต่อว่าโดยทดสอบอิทธิพลของลักษณะธุรกิจที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะธุรกิจประกอบด้วยประเภทของอุตสาหกรรม ลักษณะของการถือหุ้น ประเภทสำนักงานสอบบัญชี มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ และลักษณะของกิจการไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ และ จากการศึกษาทดสอบความแตกต่างของลักษณะธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจโดยแบ่งเป็นประเภทของอุตสาหกรรม ลักษณะของการถือหุ้น ประเภทสำนักงานสอบบัญชี และลักษณะของกิจการ ผลการศึกษาพบว่า ประเภทอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมสูงมีการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจสูงกว่าอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมต่ำ และในส่วนของ ลักษณะของการถือหุ้น พบว่า บริษัทที่มีการถือครองหุ้นโดยภาครัฐมีปริมาณการเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทที่มีการถือครองโดยเอกชน และผลการศึกษาพบว่าไม่พบความแตกต่างของประเภทสำนักงานสอบบัญชีและลักษณะของกิจการ

สิรีนาฏ นาคเลิศ (2558) ศึกษาลักษณะและปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและทดสอบอิทธิพลของลักษณะเฉพาะกิจการบนความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า หัวข้อความหลากหลายทางชีวภาพมีปริมาณการเปิดเผยข้อมูลจำนวนคำมากที่สุดทุกปี

รองลงมาคือ การปล่อยก๊าซ น้ำทิ้ง และของเสีย ส่วนหัวข้อที่มีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด คือค่าใช้จ่ายการและการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังพบว่าตั้งแต่ปี 2554-2556 ปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในการเปรียบเทียบความแตกต่างตัวแปรจำลองกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม พบว่า ขนาดของกิจการ ประเภทของอุตสาหกรรม และประเภทสำนักงานสอบบัญชีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการพบว่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ เมื่อทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุพบว่า ขนาดของคณะกรรมการและสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และลักษณะกิจการมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม คือประเภทอุตสาหกรรมซึ่งพบความสัมพันธ์เชิงบวกกล่าวคืออุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูงมีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

Ntim and Osei (2011) สนใจศึกษาผลกระทบของการประชุมคณะกรรมการบริษัท นิติบุคคลสำหรับผลการดำเนินงานขององค์กรในแอฟริกาใต้ ซึ่งทำการตรวจสอบผลกระทบของการประชุมคณะกรรมการขององค์กรต่อประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรสำหรับตัวอย่างจาก 169 บริษัท จดทะเบียน 2002-2007 ในแอฟริกาใต้ (SA) ผลการวิจัยของเราแสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความถี่ของการประชุมคณะกรรมการขององค์กรและประสิทธิภาพการทำงานขององค์กร คือการที่คณะกรรมการมีการตอบสนองความบ่อยครั้งมีแนวโน้มที่จะสร้างผลประกอบการที่สูงขึ้น เพิ่มเติมระบุว่ามีการเชื่อมโยงที่ไม่ต่อเนื่องอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความถี่ของการประชุมคณะกรรมการขององค์กรและประสิทธิภาพขององค์กรบอกว่าไม่ว่าจะเป็นจำนวนที่ค่อนข้างเล็กหรือใหญ่ของการประชุมคณะกรรมการขององค์กรก็มีผลกระทบในเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานขององค์กร

Gerayli et al. (2012) สนใจศึกษาลักษณะคณะกรรมการและการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ การศึกษาครั้งนี้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะของกรรมการบริษัทและลักษณะขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจในในตลาดหลักทรัพย์ 95 บริษัทของประเทศอิหร่าน ศึกษาคณะกรรมการที่เป็นอิสระ กรรมการบริษัทใหญ่มีตำแหน่งคู่กับกรรมการบริหารการจัดการ และ คณะกรรมการที่เป็นผู้ถือหุ้นบริหาร การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ผลวิจัยพบว่าความอิสระของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ นอกจากนี้เรายังพบว่า บริษัทที่มีประธานกรรมการที่เป็นบุคคลเดียวกับกรรมการผู้จัดการมีการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจอยู่ในระดับต่ำนอกจากนี้เรายังพบว่าประธานกรรมการที่เป็นบุคคลเดียวกับกรรมการ

ผู้จัดการมีความสัมพันธ์ทางลบการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ แต่การศึกษาไม่พบหลักฐานที่จะสนับสนุนถึงความคิดที่ว่าคณะกรรมการที่เป็นผู้ถือหุ้นบริหาร ที่ต่ำกว่าจะมีผลทำให้ระดับของการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจมากขึ้น

Lonel – Alin et al. (2012) สนใจศึกษางานเกี่ยวกับรายงานด้านสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมปิโตรเลียม เพราะการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมยังคงเป็นความสมัครใจในระดับนานาชาติ ความแตกต่างที่สำคัญในแง่ของคุณภาพและปริมาณของข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมรายงานโดยหน่วยงานจากอุตสาหกรรมและประเทศที่แตกต่างกัน เริ่มจากที่บริษัทมีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจในการรายงานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมการตัดสินใจ ทำโดยผู้บริหารที่จะทำเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้ถือหุ้น ในการศึกษานี้ มีการจัดการเพื่อที่จะแสดงว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยศึกษาร้อยละคณะกรรมการอิสระที่ไม่เป็นผู้บริหาร ขนาดคณะกรรมการ คณะกรรมการด้านสิ่งแวดล้อม อธิบายการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมโดยสมัครใจ จะดำเนินการการศึกษาเชิงประจักษ์ซึ่งจะอธิบายวิธีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันท่ามกลางการสร้างภาพลักษณ์ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดในอุตสาหกรรมปิโตรเลียม และสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยปัจจัยต่างๆที่สามารถอธิบายตัวแปรเหล่านี้ งานวิจัยนี้ได้ระบุลักษณะเฉพาะของการกำกับดูแลกิจการ เช่น ร้อยละขนาดกรรมการอิสระ และการมีคณะกรรมการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยที่อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงในการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และสรุปได้ว่าเพื่อรักษาความโปร่งใสและเที่ยงธรรม แก้ปัญหาความขัดแย้ง ทฤษฎีตัวแทน และกำหนดให้ บริษัทที่จะรายงานข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสมัครใจในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและด้านอื่น ๆ ทฤษฎีตัวแทน เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีสร้างความมั่นใจดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีสามารถตรวจสอบ ของการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมบริษัทควรมีคณะกรรมการที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ จำนวนสมาชิกที่เป็นอิสระสามารถที่จะออกความคิดเห็นให้เหตุผลที่เป็นอิสระในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น คณะกรรมการตรวจสอบกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัท ในแง่ของผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมนำเกี่ยวกับความโปร่งใสที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม

Razak and Mustapha (2013) สนใจศึกษาการกำกับดูแลกิจการขององค์ประกอบที่สำคัญโดยศึกษาถึงโครงสร้างคณะกรรมการซึ่งถือเป็นเสาหลักของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่อาจจะส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลรับผิดชอบต่อสังคม วัตถุประสงค์ของการศึกษารั้งนี้คือการทดสอบลักษณะการกำกับดูแลกิจการและอิทธิพลในการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนสาธารณะมาเลเซีย ข้อมูลสำหรับการศึกษาที่ถูกเก็บรวบรวมโดยใช้แหล่งทุติยภูมิ

วิเคราะห์การถดถอย ผลที่ได้แสดงให้เห็นว่าผู้ถือหุ้นบริหารที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลทางลบ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมในบริษัทจดทะเบียนในประเทศมาเลเซีย และผลวิจัย พบว่าผู้ถือหุ้นบริหารที่สูงขึ้นมีความสัมพันธ์กับระดับที่ต่ำของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและขนาดของคณะกรรมการ ความอิสระคณะกรรมการไม่ได้มีอิทธิพลสำคัญในการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ยังมีหลักฐานที่แสดงว่าลักษณะของคณะกรรมการเป็นปัจจัยสำคัญที่จะได้รับการพิจารณาถึงกับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม

Albawwat and basah (2015) สนใจศึกษาการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของงบการเงินระหว่างกาลในจอร์แดน เนื่องจากระบบเศรษฐกิจในปัจจุบัน บริษัทพยายามที่จะเผยแพร่ข้อดีด้วยการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องในรายงานการเงินวิธีการโน้มน้าวใจผู้มีส่วนได้เสียในการลงทุนได้เป็นไปอย่างดี โดยจะทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการกำกับดูแลกิจการและโครงสร้างของความเป็นเจ้าของในการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจในรายงานการเงินระหว่างกาล (ครึ่งปี) โดยมุ่งเน้นที่ตัวแปรที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของ บริษัทจดทะเบียนในจอร์แดน 72 บริษัท ระยะเวลา 2009-2013 และผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าระดับความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการและการดำเนินงานจะแสดงให้เห็นถึงระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจในจอร์แดน โดยเฉพาะปัจจัยของค่าตอบแทนของคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทและรัฐบาลถือผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญส่งผลกระทบต่อ การเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ นอกเหนือจากที่เปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจในรายงานครึ่งปีมีผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในตลาดทุนในการศึกษานี้ปัจจัยของระดับของการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ สามารถสรุปได้ว่า บริษัทจดทะเบียนในจอร์แดนมีการปฏิบัติการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจถึงข้อมูลหลายประเภท นอกจากนี้ในปัจจุบันผลของการกำกับดูแลกิจการและโครงสร้างความเป็นเจ้าของมีอิทธิพลต่อระดับของการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจและมีแนวโน้มการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจอย่างมีนัยสำคัญ จากการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลซึ่งรวมถึงปัจจัยของค่าตอบแทนคณะกรรมการ ขนาดของสำนักงานสอบบัญชีและระดับของความเป็นเจ้าของรัฐบาล ผลการศึกษาายังแสดงให้เห็นว่าขนาดของบริษัท ยังมีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลในจอร์แดน ที่ขนาดใหญ่มักจะมีการเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทเล็ก

Liao et al. (2015) สนใจศึกษาความหลากหลายทางเพศความเป็นอิสระของคณะกรรมการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมและการเปิดเผยข้อมูลก๊าซเรือนกระจก การศึกษานี้ได้ดำเนินการในสหราชอาณาจักรที่มีภูมิทัศน์นโยบายเป็นระบบการกำกับดูแล งานวิจัยนี้ได้ทำการ

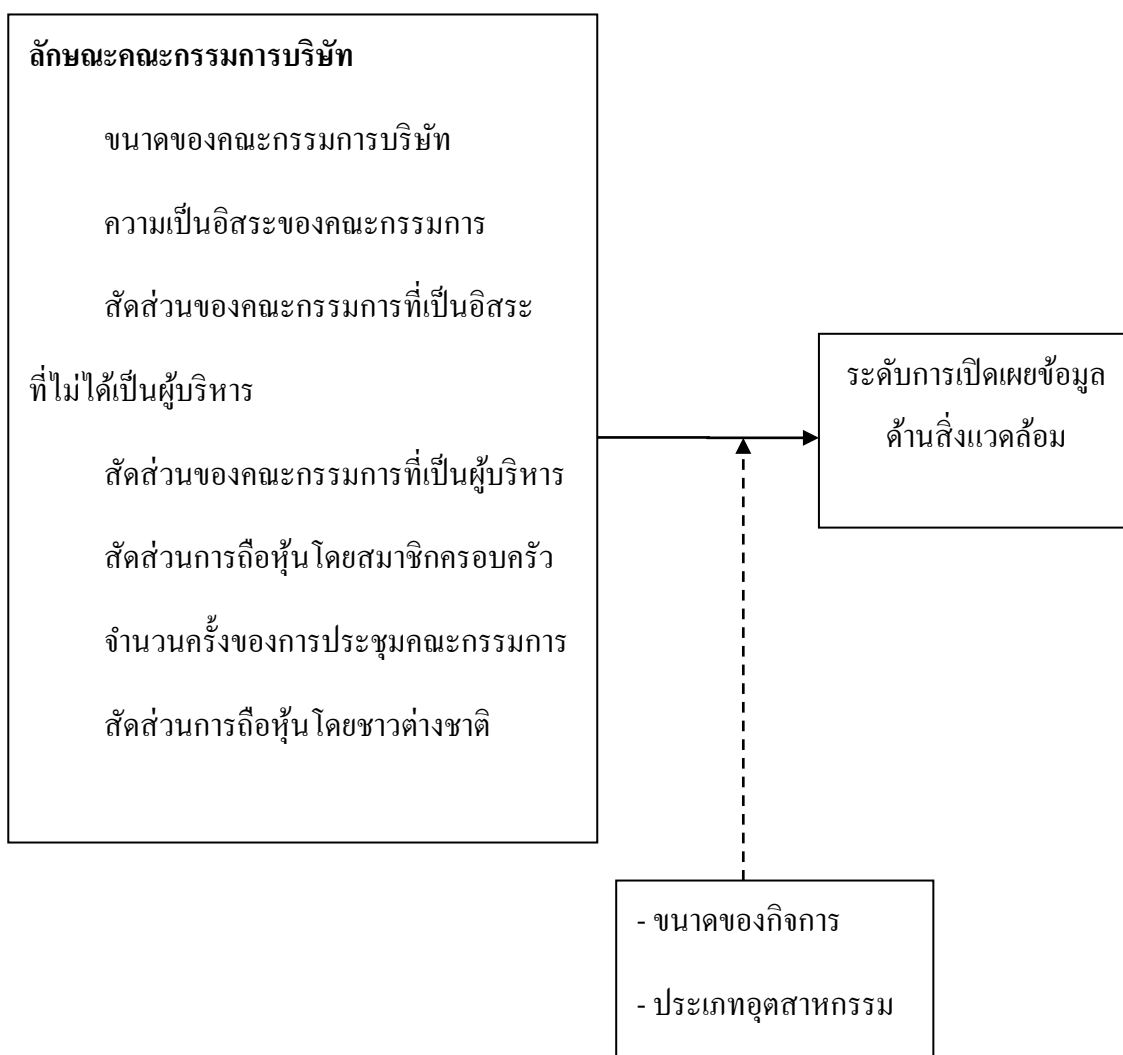
ตรวจสอบผลกระทบของลักษณะคณะกรรมการขององค์กรในการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของก๊าซเรือนกระจก (GHG) ในรูปแบบของรายงาน โครงการการเปิดเผยข้อมูลคาร์บอน โดยมีกลุ่มตัวอย่างของ 329 บริษัท ที่ใหญ่ที่สุดในสหราชอาณาจักร ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความหลากหลายทางเพศ (กรรมการที่เป็นเพศหญิง) และกรรมการด้านสิ่งแวดล้อมทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลก๊าซเรือนกระจกอยู่ในระดับสูงเราแสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของกรรมการหญิงในคณะกรรมการที่มีความสัมพันธ์อย่างมากกับลักษณะนิสัยชอบและระดับของการเปิดเผยข้อมูลคาร์บอนและการดำรงอยู่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมบ่งบอกถึงวิธีการเชิงรุกของบริษัท นอกจากนี้ยังพบว่า ขนาดคณะกรรมการ ความสัมพันธ์เชิงบวกและมีความสำคัญหมายความว่าคณะกรรมการขนาดใหญ่สามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังพบว่า จำนวนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การเพิ่มจำนวนครั้งการประชุม และการที่บริษัทมีประธานที่ไม่เป็นผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลก๊าซเรือนกระจก ซึ่งปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมกับคณะกรรมการอิสระยังเชื่อมโยงกับนิสัยชอบการเปิดเผยแต่ไม่ถึงระดับของการเปิดเผยข้อมูล และการแสดงให้เห็นว่าการจัดแนวแรงจูงใจและแผนการรางวัลสำหรับผู้บริหารเป็น โดยการปรากฏของในตัวเลือกหุ้นและโบนัสระยะสั้นและระยะยาวมีแนวโน้มที่จะสมัครใจเปิดเผยข้อมูลคาร์บอน

บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งเป็นตลาดที่เน้นข้อมูลที่โปร่งใส ชัดเจน และต้องมีข้อมูลที่เพียงพอ เพื่อทำการเผยแพร่ข่าวสารให้กับนักลงทุนอย่างยุติธรรม เพื่อเป็นข้อมูลในการประกอบการตัดสินใจ ซึ่งในตลาดได้มีบริษัทต่างๆทำการจดทะเบียนเข้าใหม่อยู่ตลอด มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงในการเข้า และ ออก จากตลาดอยู่เสมอ ซึ่งองค์กรที่จดทะเบียนเข้าใหม่อาจจะยังไม่มีความรู้ที่เพียงพอหรืออาจจะมีปัญหาด้านโครงสร้างขององค์กรที่ไม่ถ่วงดุล ที่จะทำให้บริษัทของตนอยู่รอดและยั่งยืน ด้วยการสร้างภาพลักษณ์ของบริษัทที่ดีโดยผ่านกลไกการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้นบริษัทควรให้ความสำคัญ ในการที่จะทำให้องค์กรของตนต้องมีเอกลักษณ์และมีชื่อเสียงเพียงพอและเป็นที่น่าจดจำเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้นักลงทุน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยการมีโครงสร้างและองค์ประกอบของคณะกรรมการที่เหมาะสม ตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี

2.6 กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ

รูปภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ในรายงานประจำปีงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินที่จัดทำโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้ศึกษามีขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

- 3.1 สมมติฐานงานวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 กรอบเวลา

3.1 สมมติฐานงานวิจัย

จากการที่ผู้ศึกษาสนใจทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ มีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ถ้ามีในทิศทางใดและมีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานรายงานประจำปีหรือไม่ ถ้ามีเปิดเผยอย่างไร โดยหนึ่งในการกำกับดูแลกิจการที่ดีกล่าวถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของคณะกรรมการ ผู้วิจัยจึงสนใจถึงลักษณะของคณะกรรมการผู้ซึ่งเป็นตัวแทนในการบริหารงานและมีอำนาจการพิจารณาถึงการเปิดเผยข้อมูลรายงานประจำปี โดยศึกษาถึงขนาดของคณะกรรมการบริษัท ความเป็นอิสระของคณะกรรมการสัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารสัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนการถือหุ้นของสมาชิกครอบครัว สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ และจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ

ขนาดของคณะกรรมการ

จากการศึกษางานสิรินาฏ นาคเลิศ (2558) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมซึ่งสอดคล้องกับ สิทธิธ ภูมิวัฒน์ (2553) พบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับ จักรวุฒิ ชอบพิเชียร (2552) ผลการศึกษาพบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่ใหญ่กว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่เล็กกว่า แต่ค้ำกับงาน ธาริณี จวงมูทิตา (2550) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์กัน กับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับการดูแลกิจการที่ดี ขนาดเล็กหรือใหญ่ไม่มีผลต่อการที่บริษัทจะทำการเปิดเผยเพิ่มขึ้นหรือลดลง ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานว่า

H1: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ

จากการศึกษางาน สิรินาฏ นาคเลิศ (2558) พบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่ประธานกรรมการบริษัทใหญ่กับประธานกรรมการผู้จัดการไม่เป็นบุคคลเดียวกันไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงาน สิริมา แซ่ลี (2558) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ โดยการ แยกบทบาทของประธานกรรมการบริษัทใหญ่กับกรรมการที่เป็นฝ่ายบริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ ซึ่งค้ำกับงานวิจัยของสิทธิธ ภูมิวัฒน์ (2553) พบว่าประธานกรรมการบริษัทใหญ่แยกกันกับกรรมการผู้จัดการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัท และงานของธาริณี จวงมูทิตา (2550) พบว่าประธานกรรมการที่เป็นคนละคนกับกรรมการผู้จัดการมีการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับการดูแลกิจการที่ดีมากกว่า ประธานกรรมการที่เป็นคนเดียวกันกับกรรมการผู้จัดการ ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานว่า

H2: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

สัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร

จากการศึกษางาน จักรวุฒิ ชอบพิเชียร (2552) ได้พบว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารที่มากกว่าจะมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับสูงกว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารที่น้อยกว่า สอดคล้องกับงานสิรินาฏ นาคเลิศ (2558) พบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับงาน ของธาริณี จวงมูทิตา (2550) พบว่าสัดส่วนกรรมการอิสระของบริษัทมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน กับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี แต่ค้านกับงาน สิริมา แซ่ลี่ (2558) พบว่า สัดส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานว่า

H3: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

สัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร

จากการศึกษางาน สิริมา แซ่ลี่ (2558) ศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจซึ่งคณะกรรมการในส่วนของ สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร โดยผลพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงาน ธาริณี จวงมูทิตา (2550) ได้ศึกษาสัดส่วนกรรมการที่เป็นผู้บริหารของบริษัทกับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ผลวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกันและงานของ จักรวุฒิ ชอบพิเชียรและคณะ (2552) พบว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอย่างมีนัยสำคัญและสนับสนุนว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารที่สูงกว่าจะมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมในระดับที่ต่ำกว่า ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานว่า

H4: มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างสัดส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

สัดส่วนการถือหุ้นของสมาชิกครอบครัว

สิริมา แซ่ลี (2558) สัดส่วนของสมาชิกครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ ไม่สอดคล้องกับงานจักรวุฒิ ชอบพิเชียร (2552) การศึกษาได้พบว่าอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวที่มากกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับต่ำกว่าอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวที่น้อยกว่าซึ่งสอดคล้องกับงาน จักรวุฒิ ชอบพิเชียร และคณะ(2552) พบว่าอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว มีอิทธิพลเชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานว่า

H5: มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นของสมาชิกครอบครัว กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ

จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ

จากการศึกษาของ ภัทราพร พาณิชสุสวัสดิ์และศิลปพร ศรีจันเพชร(2551) พบว่าจำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการหรือไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อมูลค่าเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการ ซึ่งเป็นไปในแนวเดียวกับงานของ สิรินาฏ นาคเลิศ(2558) พบว่า จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับงาน Liao L., Luo L., Tang Q (2015) ที่พบว่า จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลก๊าซเรือนกระจกซึ่งคำนึงกับงาน จักรวุฒิ ชอบพิเชียร และคณะ (2552) พบว่าอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทที่สูงกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับที่สูงกว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทที่น้อยกว่า และซึ่งเป็นไปในทางเดียวกับงาน Collins G.,Kofi A.(2011) ผลการวิจัยพบว่าระหว่างความถี่ของการประชุมคณะกรรมการขององค์กรกับการมีประสิทธิภาพในการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานว่า

H6: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ

จากการศึกษางาน สิรีนาถ นาคเลิศ (2558) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับงานของ เมธวดี อ่อนรู้ที่ (2557) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของผู้ถือหุ้นโดยชาวต่างชาติกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และกับงาน อติศรา ผลาวรรณ (2547) พบว่า ตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลรวม และตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ แต่ตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับ ซึ่งค้านกับงาน โชติญาณ หิตะพงศ์ (2549) พบว่าการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลคือบริษัทที่มีการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติในสัดส่วนที่สูงจะมีการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของนักลงทุนที่มีความหลากหลายขึ้นในการตั้งสมมติฐานในครั้งนี้เพื่อพิสูจน์ผลการศึกษานี้เนื่องจากประเทศไทยปัจจุบันเข้าสู่ยุคสังคมอาเซียนบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ควรจะมีการเปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติเข้ามามีบทบาทหรือร่วมถือหุ้นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นสำหรับนักลงทุนชาวต่างชาติมากขึ้น ดังนั้นในการศึกษานี้ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานว่า

H7: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

ตัวแปรควบคุม

ขนาดของกิจการ

บริษัทที่มีขนาดใหญ่จะมีกำลังและศักยภาพความพร้อมในเรื่องของต้นทุนที่ค่อนข้างสูงมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก อีกทั้งบริษัทที่มีขนาดใหญ่จะเป็นที่จับตาของบุคคลในสังคมซึ่งจะถูกตรวจสอบจากสาธารณชนมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก จากการศึกษางานวิจัยในอดีตของ บุญทริกา ใจกระจ่าง(2546) พบว่า ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ และ ขนาดกิจการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ และ อติสรุ พลาวรรณ (2547)สรุปว่าขนาดของกิจการเป็นคุณลักษณะของบริษัทที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับระดับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจและขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี และงานของสุริรัตน์ แซ่ฟู (2557) พบว่า ขนาดของกิจการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและงานของ พุกญา พึ่งจิตต์ ประไพ (2551) พบว่าขนาดของกิจการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม และงานAla' Hussein, Mohamad Yazis (2015) พบว่าขนาดของบริษัทที่มีขนาดใหญ่กว่าจะมีการเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทที่เล็กกว่า ซึ่งค้านกับงานของ สิรินาฏ นาคเลิศ (2558) ที่ผลศึกษา พบว่าขนาดของกิจการไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวก ซึ่งสอดคล้องกับงาน ของเมธา วดี อ่อนฐิติ (2557) ซึ่งผลการศึกษา ไม่พบความสัมพันธ์ของขนาดกิจการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และงานของ จูติมา กิ่งแก้ว(2555) พบว่าขนาดของกิจการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูล ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานว่า

H8: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดของกิจการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

ประเภทของอุตสาหกรรม

จากการศึกษางานในอดีตของ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555)พบว่าบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรม มีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูงสุด แต่บริษัทในกลุ่ม เทคโนโลยีมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในระดับต่ำสุด และพบว่าลักษณะของอุตสาหกรรม มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีซึ่งไปในทิศทางเดียวกับงานของ สิริมา แซ่ลี (2558) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมสูงมีการเปิดเผยข้อมูลตาม

ความสนใจสูงกว่าอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมต่ำ และงานของ อลิศรา พลาวรรณ (2547) พบว่า ค่าเฉลี่ยของดัชนีการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับของกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ มีการเปิดเผยข้อมูลไม่มีความแตกต่างกัน แต่ในดัชนีการเปิดเผยข้อมูลตามความสนใจและดัชนีการเปิดเผยตามข้อมูลรวมของกลุ่มอุตสาหกรรมต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งค้านกับงาน ญัฐวรรณ ศิริธานันท์ (2550) ที่พบว่าบริษัทแต่ละบริษัทแต่ละหมวดของอุตสาหกรรมมีการเปิดเผยข้อมูลไม่แตกต่างกัน ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอจึงตั้งสมมติฐานว่า

H9: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างประเภทของอุตสาหกรรมกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 โดยทำการศึกษาจากรายงานประจำปีและหมายเหตุประกอบงบการเงินที่จัดทำโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยมีเงื่อนไขคือ

1. บริษัทจากเว็บไซต์ ที่จัดทำโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเฉพาะที่นำมาศึกษาต้องอยู่ในตลาด เอ็ม เอ ไอตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 และต้องมีรายงานประจำปีและหมายเหตุประกอบงบการเงินครบถ้วนตลอดระยะเวลาที่ทำการวิจัย

2. บริษัทจากเว็บไซต์ ที่จัดทำโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอต้องอยู่ครบทั้ง 4 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 หากไม่เข้าเงื่อนไขจะทำการตัดออก จากเงื่อนไขที่กำหนดทำให้มีประชากรทั้งหมด ณวันที่ 14 ธันวาคม 2558 จากจำนวน 120 บริษัท จะเหลือตัวอย่างในที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เพียง 73 บริษัท (ดูจากภาคผนวก ก) ตามตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ
ข้อมูล ณ วันที่ 14 ธันวาคม 2558 ตามประเภทอุตสาหกรรม

ลำดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	ประชากร (บริษัท)	กลุ่มตัวอย่าง(บริษัท)
1	กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม	31	23
2	กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ	35	20
3	กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	14	10
4	กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร	7	5
5	กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค	8	4
6	กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร	12	4
7	กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี	7	4
8	กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน	6	3
	รวมทั้งหมด	120	73

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ข้อมูลแหล่งทุติยภูมิ เก็บจากรายงานประจำปีงบการเงิน และหมายเหตุประกอบงบการเงินจากเว็บไซต์ ที่จัดทำโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายสามารถเข้าถึงข้อมูลได้และตรวจสอบได้ เพื่อศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 เนื่องจาก 2555 เป็นปีที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประเมินของโครงการ ASEAN CG SCORECARD จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีงบการเงินครบ 4 ปีตั้งแต่ 2555 ถึงปี 2558 จำนวน 73 บริษัทโดยการวัดค่าของตัวแปรอิสระ คือลักษณะคณะกรรมการ ทั้งหมดจำนวน 7 ตัวแปร 1.ขนาดของคณะกรรมการบริษัท 2.ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ 3.สัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร 4.สัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร 5.สัดส่วนการถือหุ้นโดยสมาชิกครอบครัว 6.จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ 7.สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ

และวัดตัวแปรควบคุม จำนวน 2 ตัวแปร 1.ขนาดของกิจการ 2. ประเภทอุตสาหกรรม โดยการศึกษาในครั้งนี้จะจะเริ่มเก็บข้อมูลในช่วงเดือน มีนาคม – สิงหาคม พ.ศ 2559

ซึ่งศึกษาครั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมโดยการสังเคราะห์เนื้อหาโดยใช้วิธี การนับจำนวนคำ(มัทนชัย สุทธิพันธ์,2555) เพื่อนับปริมาณจำนวนของข้อมูลที่ไม่เป็นตัวแทนของข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี เนื่องจากจำนวนคำเป็นการแสดงการเปิดเผยถึงระดับมากหรือน้อยของข้อมูลที่ไม่เป็นตัวแทนได้ดีและบ่งบอกถึงการใส่ใจถึงข้อมูลของหัวข้อที่ทำการเปิดเผย เป็นวิธีที่นิยมและได้รับการยอมรับในการนำมาเก็บข้อมูล โดยการให้คะแนนที่แสดงถึงปริมาณในการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมจากจำนวนคำที่นับได้ แต่ไม่สามารถวัดคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดตัวแปร

ตัวแปร	วิธีที่ใช้ในการวัด
ตัวแปรอิสระ	
ขนาดของคณะกรรมการบริษัท	จำนวนคณะกรรมการ
ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ	ประธานกรรมการบริษัทเป็นคนเดียวกับประธานกรรมการผู้จัดการและประธานกรรมการบริษัทเป็นคนละคนกันกับกรรมการผู้จัดการ
สัดส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร	ร้อยละของกรรมการที่เป็นอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมด
สัดส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร	ร้อยละของกรรมการที่เป็นผู้บริหารต่อคณะกรรมการทั้งหมด
สัดส่วนของสมาชิกครอบครัว	ร้อยละส่วนของกรรมการที่สมาชิกครอบครัวต่อคณะกรรมการทั้งหมด
จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ	จำนวนครั้งในการประชุมคณะกรรมการ
สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ	ร้อยละของการถือครองหุ้น โดยชาวต่างชาติ คณะกรรมการทั้งหมด

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดตัวแปร(ต่อ)

ตัวแปร	วิธีที่ใช้ในการวัด
ตัวแปรควบคุม	
ขนาดของกิจการ	จำนวนสินทรัพย์รวมของกิจการ
ประเภทอุตสาหกรรม	การศึกษาในครั้งนี้กำหนดอุตสาหกรรมเป็น 2 กลุ่มคือ 1. อุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ 2. อุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูง (มัทนชัย สุทธิพันธุ์ ,2555)
ตัวแปรตาม	
การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม	การนับจำนวนคำ(มัทนชัย สุทธิพันธุ์ ,2555)

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลครบถ้วนแล้ว นำเข้าสู่กระบวนการเพื่อวิเคราะห์ศึกษาความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างการลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี(แบบ 56-1)โดยใช้ วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

และใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือวิธี สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อศึกษาถึงระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ตั้งแต่ปี 2555 ถึงปี 2558

สมการดังนี้

$$Y = a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + b_6X_6 + b_7X_7 + b_8X_8 + b_9X_9 + \text{error}$$

โดยที่

- Y = ระดับการเปิดเผยข้อมูล
- X₁ = ขนาดของคณะกรรมการบริษัท
- X₂ = ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ
- X₃ = อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร
- X₄ = อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร
- X₅ = อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว
- X₆ = จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ
- X₇ = สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ
- X₈ = ขนาดของกิจการ
- X₉ = ประเภทอุตสาหกรรม
- error = ความคลาดเคลื่อน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาาระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ และทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปีงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 ทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีงบการเงินครบถ้วนทั้ง 4 ปี มีจำนวน 73บริษัทการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อศึกษาปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 และใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำเสนอตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 การวิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ
- 4.3 การทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ
- 4.4 สรุปสมมติฐานการศึกษา

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

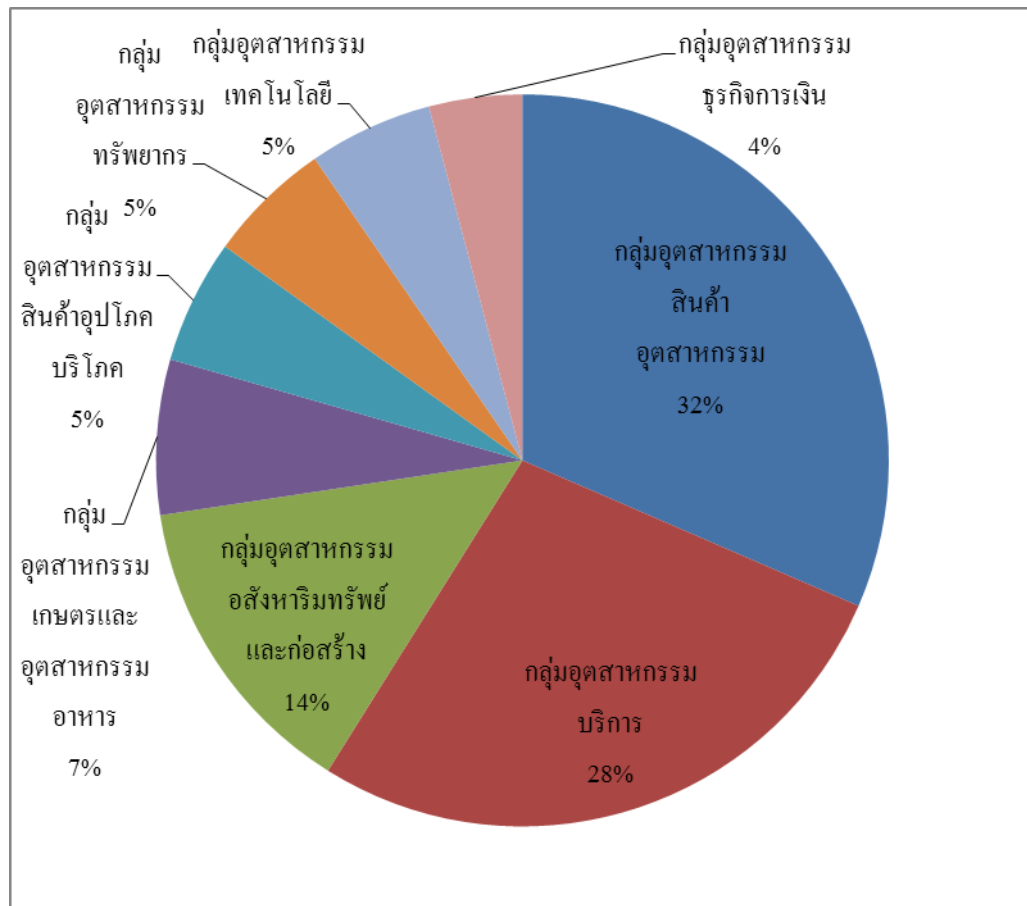
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลรายงานประจำปีงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึง ปี พ.ศ.2558 ทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ประกอบด้วย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมกลุ่ม อุตสาหกรรมบริการกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและ อุตสาหกรรมอาหารกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรกลุ่ม อุตสาหกรรมเทคโนโลยีกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีจำนวน 120 บริษัท แต่จำนวนกลุ่ม ตัวอย่างที่มีงบการเงินครบถ้วนทั้ง 4 ปี มีจำนวน 73 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 60.83 ดังแสดง

ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม

ลำดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (บริษัท)
1	กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม	23
2	กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ	20
3	กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	10
4	กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	5
5	กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค	4
6	กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร	4
7	กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี	4
8	กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน	3
รวมทั้งหมด		73

ภาพประกอบที่ 4.1 แสดงสัดส่วนจำนวนจำนวนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอ แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม

จากกลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอ จำนวน 73 บริษัท พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนมากที่สุด คือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน คิดเป็นร้อยละ 28 ร้อยละ 14 ร้อยละ 7 ร้อยละ 5 ร้อยละ 5 ร้อยละ 5 และ ร้อยละ 4 ตามลำดับ

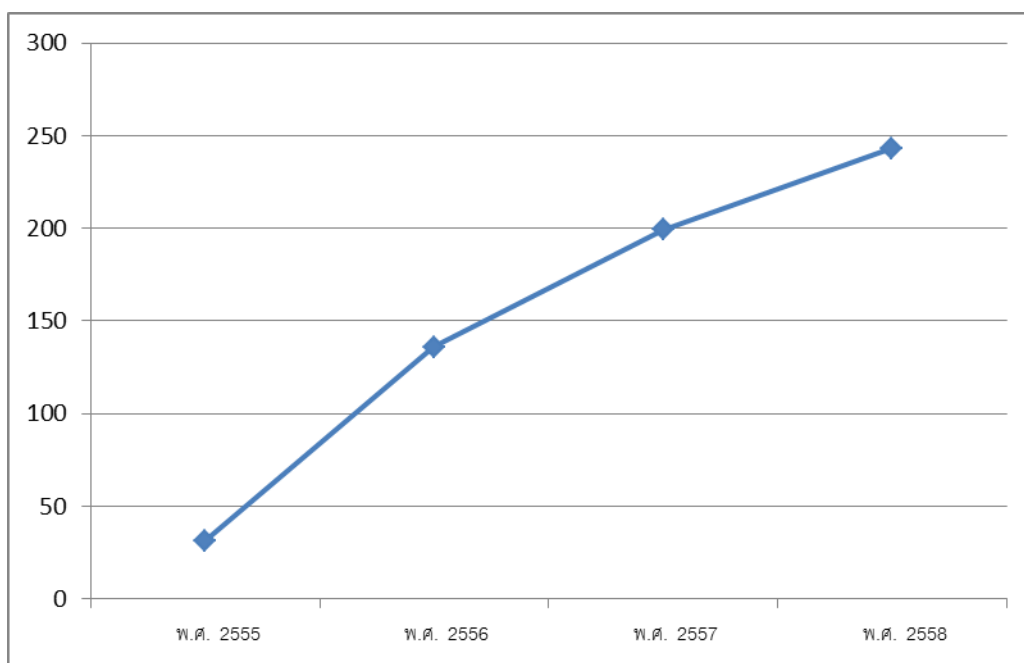
4.2 การวิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ. 2558

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลรายงานประจำปีงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558โดยใช้กระดาษทำการที่ประยุกต์มาจากแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจากงานวิจัยที่ผ่านมาในอดีต ประกอบด้วยการเก็บข้อมูล 2 ส่วน คือ การเก็บข้อมูลพื้นฐานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอ และข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอ ทั้ง 9 หมวด ประกอบด้วย หมวดวัสดุ หมวดพลังงาน หมวดน้ำ หมวดความหลากหลายทางชีวภาพ หมวดการปล่อยก๊าซ น้ำทิ้งและของเสีย หมวดสินค้าและบริการ หมวดความร่วมมือหมวดการขนส่ง และหมวดอื่นๆ โดยใช้วิธีการตั้งเคราะห์เนื้อหาโดยใช้วิธีการนับจำนวนคำเพื่อนับปริมาณจำนวนของข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินของข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่ออธิบายระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ

ปี พ.ศ.	ระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม	
	ค่าเฉลี่ย (คำ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2555	31.58	79.904
2556	135.90	185.480
2557	199.11	238.510
2558	243.03	329.394

ภาพประกอบที่ 4.2 แสดงระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ

จากตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ. 2558 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 73 บริษัท ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในปี พ.ศ. 2555 เท่ากับ 31.58 ค่าเฉลี่ยระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในปี พ.ศ. 2556 เท่ากับ 135.90 ค่าเฉลี่ยระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในปี พ.ศ. 2557 เท่ากับ 199.11 ค่า และค่าเฉลี่ยระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในปี พ.ศ. 2558 เท่ากับ 243.03 ค่า ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี และเมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ พบว่า ปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้าน

สิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ปี พ.ศ. 2556 เพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. 2555 มีสัดส่วนปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 430.34

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเตรียมความพร้อมรองรับการภัยพิบัติทางธรรมชาติ การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ การควบคุมและลดมลพิษ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการเป็นผลให้ทุกธุรกิจต้องให้ความสำคัญต่อการจัดการและการรายงานสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เพื่อสื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย และเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่องค์กร

รวมทั้งในปี พ.ศ. 2555 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี สำหรับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยปรับปรุงเพิ่มเติมในส่วนของแนวปฏิบัติที่ดีทั้ง 5 หมวด ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ASEAN Corporate Governance Scorecard (ASEAN CG Scorecard) ซึ่งเป็นผลให้หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปีพ.ศ. 2555 มีความทันสมัยและสอดคล้องต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตลาดทุน และเป็นการยกระดับมาตรฐาน และการปฏิบัติด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้มีมาตรฐานการกำกับดูแลกิจการที่ดี และเกิดเป็นแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2556 ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ เพิ่มขึ้นอย่างมาก

จากการเก็บข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอ ทั้ง 9 หมวด ประกอบด้วย หมวดวัสดุ หมวดพลังงาน

หมวดน้ำ หมวดความหลากหลายทางชีวภาพ หมวดการปล่อยก๊าซ น้ำทิ้งและของเสีย หมวดสินค้าและบริการ หมวดความร่วมมือ หมวดการขนส่ง และหมวดอื่นๆ โดยใช้วิธีการสังเคราะห์เนื้อหา โดยใช้วิธีการนับจำนวนค่าเพื่อนับปริมาณจำนวนของข้อมูลที่ไม่เป็นตัวแทนของข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่ออธิบายระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 แยกตามหัวข้อการเปิดเผยข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ แยกตามหัวข้อการเปิดเผยข้อมูล

หัวข้อการเปิดเผยข้อมูล	ระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม (ปี พ.ศ.)				
	2555	2556	2557	2558	รวม
1. หมวดพลังงาน	19.99	83.62	119.60	125.48	348.69
2. หมวดการปล่อยก๊าซน้ำทิ้งและของเสีย	9.62	33.38	51.23	77.78	172.01
3. หมวดวัสดุ	1.37	10.12	15.07	17.54	44.10
4. หมวดสินค้าและบริการ	.00	5.73	6.78	14.75	27.26
5. หมวดน้ำ	.00	.97	3.43	4.26	8.66
6. หมวดการขนส่ง	.00	1.04	2.05	2.27	5.36
7. หมวดความร่วมมือ	.60	1.04	.95	.95	3.54
8. หมวดความหลากหลายทางชีวภาพ	.00	.00	.00	.00	.00
9. หมวดอื่นๆ	.00	.00	.00	.00	.00
รวม	31.58	135.90	199.11	243.03	609.62

จากตารางที่ 4.3 แสดงระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ แยกตามหัวข้อการเปิดเผยข้อมูลแสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ มีระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในภาพรวมเท่ากับ 609.62 เมื่อพิจารณาแยกตามหัวข้อการเปิดเผยข้อมูล พบว่า หมวดพลังงานมีระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมสูงสุด ค่าเฉลี่ยรวม 4 ปี เท่ากับ

348.69 รองลงมาคือ หมวดการปล่อยก๊าซน้ำทิ้งและของเสีย ค่าเฉลี่ยรวม 4 ปี เท่ากับ 172.01 ทั้งนี้ ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลในหมวดความหลากหลายทางชีวภาพ และหมวดอื่นๆ

4.3 การทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ของลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยใช้ Regression Analysis เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

H1: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

H2: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

H3: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

H4: มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างสัดส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

H5: มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นของสมาชิกครอบครัว กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

H6: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

H7: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

H8: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดของกิจการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

H9: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างประเภทของอุตสาหกรรมกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

ดังนั้นจึงมีการทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยใช้เมทริกซ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation Matrix) ดังแสดงในตารางที่ 4.4

จากตาราง 4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอพบว่าความสัมพันธ์ของตัวแปร (Correlation) ในแต่ละด้านมีค่าความสัมพันธ์น้อยกว่า 0.80 ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางจึงไม่เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity)

ดังนั้นจึงมีการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลโดยใช้Histogram, Boxplot, Normal Probability Plot และ Detrended Normal Plot พบว่าข้อมูลมีการแจกแจงของใกล้เคียงแบบปกติ(กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2546) และทำการทดสอบเงื่อนไขความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ โดยใช้ค่าขยายตัวของความแปรปรวน (VIF) หรือค่าความคลาดเคลื่อนยินยอม (Tolerance) โดยมีเกณฑ์การตรวจสอบคือ ค่า VIF ที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 10 หากเกินกว่านี้แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง หรือหากเกิน 10 แสดงว่าก่อให้เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุได้ (Muticollinearity) สำหรับค่า Tolerance หากมีค่าใกล้ศูนย์ แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆ ดังนั้นหากค่า Tolerance < 0.2 แสดงว่าเกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2546) ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
ขนาดของคณะกรรมการบริษัท	.698	1.433
ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ	.756	1.322
อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร	.709	1.409
อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร	.704	1.421
อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว	.795	1.257
จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ	.698	1.432
สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ	.864	1.158
ขนาดของกิจการ	.790	1.266
ประเภทอุตสาหกรรม	.845	1.184

ตาราง 4.5 ผลการทดสอบพบว่า ค่า VIF ของตัวแปรอิสระมีค่าตั้งแต่ 1.158 – 1.433 ซึ่งต่ำกว่า 5 และค่า Tolerance มีค่าตั้งแต่ 0.698 - 0.864 ซึ่งมากกว่า 0.2 ดังนั้นผลลัพธ์ที่ได้นี้ จึงเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าในการศึกษาครั้งนี้จะไม่เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Muticollinearity)

การศึกษานี้ ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ โดยเลือกใช้การวิเคราะห์แบบวิธี Enter ซึ่งเป็นการเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยเชิงพหุคูณในขั้นตอนเดียว โดยได้สมการพยากรณ์ คือ

$$Y = a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + b_6X_6 + b_7X_7 + \text{error}$$

$$Y = a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + b_6X_6 + b_7X_7 + b_8X_8 + b_9X_9 + \text{error}$$

โดยที่

Y = ระดับการเปิดเผยข้อมูล

X₁ = ขนาดของคณะกรรมการบริษัท

X₂ = ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ

X₃ = อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร

X₄ = อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร

X₅ = อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว

X₆ = จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ

X₇ = สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ

X₈ = ขนาดของกิจการ

X₉ = ประเภทอุตสาหกรรม

error = ความคลาดเคลื่อน

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการทดสอบ ANOVA

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
Regression	375694.692	9	41743.855	2.560	.05
Residual	1934058.512	63	30699.341		
Total	2309753.204	72			

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการทดสอบ ANOVA เพื่อแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างตัวแปรตาม คือระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ด้วยวิธีการนับค่า กับตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะคณะกรรมการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัทความเป็นอิสระของคณะกรรมการ อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของสมาชิกครบถ้วนจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ และสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติตัวแปรควบคุมประกอบด้วย ขนาดของกิจการ และประเภทอุตสาหกรรม ที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ครั้งนี้ว่าสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้หรือไม่

ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (Model 1)

ตัวแปรอิสระ	B	t	p
ค่าคงที่ (a)	398.70	1.721	0.90
ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (X1)	-12.802	-0.937	.352
ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ (X2)	-46.362	-0.618	.539
อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (X3)	-2.175	-0.930	.356
อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร (X4)	-.144	-.088	.930
อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว (X5)	1.055	1.169	.247
จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ (X6)	-2.353	-0.353	.725
สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ (X7)	-5.066	-1.602	.114

R= .309 R²= .096 Adj. R²= -.002S td. Error = 179.25942

ตัวแปรตาม = ระดับการเปิดเผยข้อมูล(Y)

*p≤0.05

จากตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอจากการทดสอบ โดยใช้ Regression Analysis เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัทความเป็นอิสระของคณะกรรมการ อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ และสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัทความเป็นอิสระของคณะกรรมการ อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติและ ขนาดของกิจการ กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ $p < 0.05$ ทั้งนี้ $p = 0.352, 0.539, 0.356, 0.930, 0.247, 0.725$ และ 0.114 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H1, H2, H3, H4, H5, H6 และ H7

ตารางที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (Model 2)

ตัวแปรอิสระ	B	t	p
ค่าคงที่ (a)	441.283	1.932	.058
ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (X1)	-11.772	-.877	.384
ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ (X2)	-47.718	-.632	.530
อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (X3)	-1.810	-.786	.435
อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร (X4)	-.264	-.164	.871
อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว (X5)	.788	.876	.385
จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ (X6)	-1.697	-.238	.813
สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ (X7)	-5.837	-1.836	.071
ขนาดของกิจการ (X8)	.016	.889	.377
ประเภทอุตสาหกรรม (X9)	-2.118	-2.000	.050*

R= .403 R²= .163 Adj. R²= .043 Std. Error = 175.21228

ตัวแปรตาม = ระดับการเปิดเผยข้อมูล(Y)

*p≤0.05

จากตารางที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอจากการทดสอบ โดยใช้ Regression Analysis เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัทความเป็นอิสระของคณะกรรมการ อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ และสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติตัวแปรควบคุมประกอบด้วย ขนาดของกิจการ และประเภทอุตสาหกรรม กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอผลที่ได้รับพบว่า ประเภทอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์ทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p \leq 0.05$ ทั้งนี้ $p = 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐาน H9 และผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัทความเป็นอิสระของคณะกรรมการ อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ สัดส่วน

การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติและ ขนาดของกิจการ กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ที่สถิติที่ ระดับ $p < 0.05$ ทั้งนี้ ค่า $P = 0.384, 0.530, 0.435, 0.871, 0.385, 0.813, 0.071$ และ 0.377 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 จึง ปฏิเสธสมมติฐาน H1, H2 , H3 , H4 , H5 , H6 , H7 และ H8

4.4 สรุปสมมติฐานการศึกษา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัทความเป็นอิสระของคณะกรรมการ อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ และสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติตัวแปรควบคุม ประกอบด้วย ขนาดของกิจการ และประเภทอุตสาหกรรม กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.9 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
H1: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ปฏิเสธ
H2: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความเป็นอิสระของกรรมการที่เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ปฏิเสธ
H3: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสัดส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ	ปฏิเสธ

ตารางที่ 4.9 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน(ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
H4: มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างสัดส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ	ปฏิเสธ
H5: มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นของสมาชิกครอบครัว กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ	ปฏิเสธ
H6: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ	ปฏิเสธ
H7: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ	ปฏิเสธ
H8: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดของกิจการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ปฏิเสธ
H9: มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างประเภทของอุตสาหกรรมกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ปฏิเสธ

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการทดสอบของแต่ละสมมติฐานเปรียบเทียบกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการทดสอบสมมติฐาน H1 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธ

สมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีจำนวนของคณะกรรมการมากหรือน้อย ก็มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

สำหรับสมมติฐาน H2 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีประธานกรรมการบริษัทเป็นคนเดียวกับประธานกรรมการผู้จัดการหรือเป็นคนละคนกันก็มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

สำหรับสมมติฐาน H3 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีอัตราส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารมากหรือน้อย ก็มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

สำหรับสมมติฐาน H4 มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างสัดส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีสัดส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารต่อคณะกรรมการทั้งหมดมากหรือน้อย ก็มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

สำหรับสมมติฐาน H5 มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นของสมาชิกครอบครัว กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนการถือหุ้นของสมาชิกครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอมีส่วนการถือหุ้นของสมาชิกครอบครัว มากหรือน้อย ก็มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

สำหรับสมมติฐาน H6 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอมีการจัดการประชุมของคณะกรรมการมากหรือน้อย ก็มีกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

สำหรับสมมติฐาน H7 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนการถือหุ้น โดยชาวต่างชาติไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอมีส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ มากหรือน้อย ก็มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

สำหรับสมมติฐาน H8 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดของกิจการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมี

นัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ไม่ว่าจะขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ก็มีกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

สำหรับสมมติฐาน H9 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างประเภทของอุตสาหกรรมกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า ประเภทของอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ คือกลุ่มบริษัทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูงมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมต่ำและกลุ่มบริษัทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมสูง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมต่างก็มีกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ และทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ จากรายงานประจำปีงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 ทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรม จากจำนวนทั้งหมด 120 บริษัท มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีงบการเงินครบถ้วนทั้ง 4 ปีจำนวน 73บริษัท คิดเป็นร้อยละ 60.83 โดยตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ ลักษณะคณะกรรมการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัทความเป็นอิสระของคณะกรรมการ อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของสมาชิกครบครันจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ และสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติตัวแปรควบคุมประกอบด้วย ขนาดของกิจการ และประเภทอุตสาหกรรมตัวแปรตามคือ ระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม โดยการสังเคราะห์เนื้อหาโดยใช้วิธี การนับจำนวนคำเพื่อนับปริมาณจำนวนของข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินของข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อศึกษาปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 และใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ โดยสามารถนำเสนอข้อมูลได้ดังนี้

5.1 สรุปผลและอภิปรายผลการศึกษา

5.2 ข้อจำกัดในการศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลและอภิปรายผลการศึกษา

สรุปผลและการอภิปรายผลการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลแยกตามลำดับคำถามการวิจัย ได้ดังนี้

5.1.1 ระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ. 2558 มีการเปิดเผยหรือไม่ ถ้ามี อยู่ในระดับใดเปิดเผยอย่างไร

จากการศึกษาลักษณะและปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอซึ่งแบ่งเป็น 9 หมวด ประกอบด้วย หมวดวัสดุ หมวดพลังงาน หมวดน้ำ หมวดความหลากหลายทางชีวภาพ หมวดการปล่อยก๊าซ น้ำทิ้งและของเสีย หมวดสินค้าและบริการ หมวดความร่วมมือหมวดการขนส่ง และหมวดอื่นๆ การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ข้อมูลแหล่งทุติยภูมิ เก็บจากรายงานประจำปีงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินจากเว็บไซต์ ที่จัดทำโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่นำเชื่อถือและผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายสามารถเข้าถึงข้อมูลได้และตรวจสอบได้ เพื่อศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2558 โดยการสังเคราะห์เนื้อหาโดยใช้วิธีการนับจำนวนคำ ผลการศึกษพบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ มีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษพบว่า ค่าเฉลี่ยระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในปี พ.ศ. 2555 เท่ากับ 31.58 คำ ค่าเฉลี่ยระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในปีพ.ศ. 2556 เท่ากับ 135.90 คำ ค่าเฉลี่ยระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในปี พ.ศ.2557 เท่ากับ 199.11 คำ และค่าเฉลี่ยระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในปีพ.ศ. 2558 เท่ากับ 243.03 คำ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี และเมื่อพิจารณาการ

เปลี่ยนแปลงของระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ พบว่า ปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ปี พ.ศ. 2556 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2555 มีสัดส่วนปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 430.34

ผลการศึกษาที่ได้รับ สอดคล้องกับการศึกษาของ สิรินาฏ นาคเลิศ (2557) ที่พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 – 2556 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีแนวโน้มการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในปริมาณที่สูงขึ้น เช่นเดียวกับ อังคณา อธิรณพไพบูลย์ (2548) พบว่า การเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมในปี พ.ศ. 2547 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2546 โดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพลังงาน ทรัพยากรบุคคลและชุมชน โดยการเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมที่แสดงในรายงานประจำปีนั้นจะช่วยสร้างภาพพจน์ในเชิงบวกให้กับบริษัท

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การกำหนดยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) เนื่องด้วยสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในบริบทโลกและปัจจัยภายในประเทศทั้งเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มขึ้นของประชากรการพัฒนาเศรษฐกิจที่มุ่งการเจริญเติบโตและการแข่งขันทางการค้า และการลงทุนทำให้มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติเกินศักยภาพของระบบนิเวศในขณะที่ยึดความสามารถของการบริหารจัดการและเครื่องมือทางนโยบายเช่นฐานข้อมูลถูกระเบียบการบังคับใช้กฎหมายและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ยังไม่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและส่งผลกระทบต่อความสมดุลของระบบนิเวศโดยรวมอย่างต่อเนื่องป่าไม้ถูกทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม ความต้องการใช้พลังงานเพิ่มขึ้น ปัญหามลพิษและของเสีย ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบในการบริหารจัดการเศรษฐกิจโลกทั้งด้านการค้าการลงทุนการเงินสิ่งแวดล้อมและสังคมเพื่อการจัดระเบียบใหม่ที่สำคัญของโลกครอบคลุมถึงกฎระเบียบด้านการค้าและการลงทุนที่เน้นสร้างความโปร่งใสและแก้ปัญหาโลกร้อนมากขึ้นความร่วมมือระหว่างประเทศและการกำกับดูแลด้านการเงินที่เข้มงวดมากขึ้นพันธกรณีและข้อตกลงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมาตรการทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาโลกร้อนจึงเป็นผลให้ กฎระเบียบด้านสังคมมีบทบาทสำคัญมากขึ้นทำให้ผู้ประกอบการในไทยต้องยกระดับการผลิตให้ได้มาตรฐานที่กำหนดเพื่อสามารถแข่งขันได้ข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมสิทธิมนุษยชนและธรรมาภิบาลจะเป็นแรงกดดันให้ต้อง

ปรับกระบวนการผลิตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้นให้ความสำคัญกับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและการสร้างความเป็นธรรมในการแข่งขันให้สูงขึ้น ด้วยเหตุนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ มีแนวทางในการจัดการและการรายงานข้อมูลสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2555 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี สำหรับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยปรับปรุงเพิ่มเติมในส่วนของแนวปฏิบัติที่ดีทั้ง 5 หมวด ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ASEAN Corporate Governance Scorecard (ASEAN CG Scorecard) ซึ่งเป็นผลให้หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2555 มีความทันสมัยและสอดคล้องต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตลาดทุน และเป็นกรอบระดับมาตรฐาน และการปฏิบัติด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้มีมาตรฐานการกำกับดูแลกิจการที่ดี และเกิดเป็นแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2556

5.1.2 ลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีความสัมพันธ์หรือไม่ ถ้ามีเป็นไปในทิศทางใด

จากการศึกษาลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยลักษณะคณะกรรมการ ประกอบด้วยขนาดของคณะกรรมการบริษัทความเป็นอิสระของคณะกรรมการ อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ และสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติตัวแปรควบคุม ประกอบด้วย ขนาดของกิจการ และประเภทอุตสาหกรรม และปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ แบ่งเป็น 9 หมวด ประกอบด้วย หมวดวัสดุ หมวดพลังงาน หมวดน้ำ หมวดความหลากหลายทางชีวภาพ หมวดการปล่อยก๊าซ น้ำทิ้งและของเสีย หมวดสินค้าและบริการ หมวดความร่วมมือหมวดการขนส่ง และหมวดอื่นๆ ผลการศึกษาสามารถแยกตามสมมติฐานได้ดังนี้

สำหรับสมมติฐาน H1 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับ

ระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอมีจำนวนของคณะกรรมการมากหรือน้อย ก็มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกันทั้งนี้ผลการศึกษาที่ได้รับไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ จักรวุฒิ ชอบพิเชียร (2552) ที่พบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่ใหญ่กว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่เล็กกว่าเช่นเดียวกับ จักรวุฒิ ชอบพิเชียร และคณะ(2552) ที่พบว่า ขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูล แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาที่ได้สอดคล้องกับการศึกษาของ ธาริณี จวงมุกิตา (2550) ที่พบว่า ขนาดของคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งอาจเนื่องมาจาก บทบาทของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในประเทศไทยยังไม่ให้ความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร แรงกดดันทางสังคม และความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียยังมีอยู่น้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งไม่ว่าบริษัทจะมีจำนวนคณะกรรมการมากหรือน้อย ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร

สำหรับสมมติฐาน H2 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอมีประธานกรรมการบริษัทเป็นคนเดียวกับประธานกรรมการผู้จัดการหรือเป็นคนละคนกันก็มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ผลการศึกษาที่ได้รับไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธาริณี จวงมุกิตา (2550) ที่พบว่าบริษัทที่มีประธานกรรมการเป็นคนละคนกับกรรมการผู้จัดการ การเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมากกว่าบริษัทที่มีประธานกรรมการเป็นคนเดียวกับกรรมการผู้จัดการ เช่นเดียวกับ สิทธิกร ภูมิวัฒน์ (2553) ที่พบว่า การแยกกันของประธานกรรมการใหญ่ของบริษัทกับกรรมการผู้จัดการใหญ่มีความสัมพันธ์เชิงบวก การเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ และการศึกษาของ Gerayli et al. (2012) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาที่ได้สอดคล้องกับการศึกษาของ สิริมา แซ่ลี่ (2558) ที่พบว่า การแยก

บทบาทของประธานกรรมการบริษัทกับกรรมการที่เป็นฝ่ายบริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจซึ่งอาจเนื่องมาจาก บทบาทของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในประเทศไทยยังไม่ให้ความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควรรวมถึงแรงกดดันทางสังคม และความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียยังมีอยู่น้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งไม่ว่าบริษัทมีประธานกรรมการบริษัทเป็นคนเดียวกันกับประธานกรรมการผู้จัดการหรือเป็นคนละคนกันก็ไม่มีผลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

สำหรับสมมติฐาน H3 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีอัตราส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารมากหรือน้อย ก็มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ผลการศึกษาที่ได้รับไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธารณี จวงมุฑิตา (2550) ที่พบว่าสัดส่วนกรรมการอิสระของบริษัทกับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี พบว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ. 2548 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการมีกรรมการอิสระมากขึ้นเช่นเดียวกับการศึกษาของ จักรวุฒิชอบพิเชียร(2552) ที่พบว่า อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารที่มากกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับสูงกว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารที่น้อยกว่า และการศึกษาของ จักรวุฒิชอบพิเชียร และคณะ(2552) ที่พบว่า อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร พบว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารที่สูงกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารที่น้อยกว่าแต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของสิริมา แซ่ลี (2558) สัดส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ เช่นเดียวกับการศึกษาของ ภัทราพร พาณิชสุสุวัสต์ และ ศิลปพร ศรีจั่นเพชร (2551) ที่พบว่า

สัดส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระและกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กันกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการซึ่งอาจเนื่องมาจาก บทบาทของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในประเทศไทยยังไม่ให้ความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร ส่งผลให้แรงกดดันทางสังคม และความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียยังมีอยู่น้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งไม่ว่าบริษัทจะมีสัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารมากหรือน้อยกว่าก็ไม่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

สำหรับสมมติฐาน H4 มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างสัดส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีสัดส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารต่อคณะกรรมการทั้งหมดมากหรือน้อย ก็มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกันทั้งนี้ผลการศึกษาที่ได้รับไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธริณี จงมุขิตา (2550) ที่พบว่าสัดส่วนกรรมการที่เป็นผู้บริหารของบริษัทกับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี พบว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน แสดงให้เห็นว่าในการที่บริษัทจะมีการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต้องมีกรรมการที่เป็นอิสระต่อการบริหาร เช่นเดียวกับ จักรวุฒิ ชอบพิเชียร และคณะ (2552) ที่พบว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร พบว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมซึ่งบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารที่สูงกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับต่ำกว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารที่ต่ำกว่าแต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาที่ได้สอดคล้องกับการศึกษาของ สิริมา แซ่ลี (2558) ที่พบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจซึ่งอาจเนื่องมาจาก บทบาทของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ในประเทศไทยยังไม่ให้ความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควรและการรายงานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ เป็นการรายงานตามข้อบังคับและกฎหมายพื้นฐาน ส่งผลให้แรงกดดันทางสังคม และความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียยังมีอยู่น้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศที่

พัฒนาแล้ว ซึ่งไม่ว่าบริษัทจะมีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารมากหรือน้อยกว่าก็ไม่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

สำหรับสมมติฐาน H5 มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นของสมาชิกครอบครัว กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนการถือหุ้นของสมาชิกครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอมีส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารต่อคณะกรรมการทั้งหมดมากหรือน้อย ก็มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกันทั้งนี้ผลการศึกษาที่ได้รับไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจักรวุฒิ ขอบพิเชียร และคณะ (2552) ที่พบว่าอัตราส่วนสมาชิกครอบครัว พบว่าอัตราส่วนสมาชิกครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งอาจเนื่องมาจาก บริบทของประเทศไทยที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา มีทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์ และยังไม่ให้ความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร และการรายงานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ เป็นการรายงานตามข้อบังคับและกฎหมายพื้นฐาน ส่งผลให้แรงกดดันทางสังคม และความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียยังมีอยู่น้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งไม่ว่าบริษัทจะมีอัตราส่วนสมาชิกครอบครัวที่สูงหรือ อัตราส่วนสมาชิกครอบครัวที่น้อยกว่าก็ไม่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

สำหรับสมมติฐาน H6 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอมีการจัดการประชุมของคณะกรรมการมากหรือน้อย ก็มีกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกันทั้งนี้ผลการศึกษาที่ได้รับไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจักรวุฒิ ขอบพิเชียร และคณะ (2552) ที่พบว่าอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัท พบว่าอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งบริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทที่สูงมีอิทธิพลต่อการ

เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมอยู่ในระดับที่สูงกว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทที่น้อยกว่า เช่นเดียวกับ การศึกษาของNtim and Osei (2011)ที่พบว่า ความถี่ของการประชุมคณะกรรมการขององค์กรและประสิทธิภาพขององค์กรบอกว่าไม่ว่าจะเป็นจำนวนที่ค่อนข้างเล็กหรือใหญ่ของการประชุมคณะกรรมการขององค์กรก็มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรแต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาที่ได้สอดคล้องกับการศึกษาของสิรินาฏ นาคเลิศ (2558) พบว่า จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจเนื่องมาจาก การจัดการประชุมคณะกรรมการส่วนใหญ่เป็นการประชุมเกี่ยวกับการบริหารจัดการและผลการดำเนินงาน รวมถึงปัญหาในปัจจุบันขององค์กรมากกว่าจะเป็นการประชุมเพื่อกำหนดนโยบายการเปิดเผยข้อมูล จึงทำให้แม้จะมีการจัดการประชุมคณะกรรมการมากหรือน้อยก็ไม่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

สำหรับสมมติฐาน H7 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ มากหรือน้อย ก็มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกันทั้งนี้ผลการศึกษาที่ได้สอดคล้องกันกับ เมธาวิดี อ่อนรู้ที่ พบว่าไม่เจอความสัมพันธ์ของสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาติต่างชาติดกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของโชติญาณ์ หิตะพงศ์(2549) ที่พบว่าบริษัทที่มีการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติในสัดส่วนที่สูงจะมีการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของนักลงทุนที่มีความหลากหลายขึ้นซึ่งอาจเนื่องมาจาก บริบทของประเทศไทยที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา มีทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์และยังไม่ให้ความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร รวมถึงบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ เป็นกลุ่มบริษัทที่มีสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติน้อยมาก โดยส่วนใหญ่จะเป็นการถือหุ้นของคนไทยจึงทำให้ผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

สำหรับสมมติฐาน H8 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดของกิจการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้าน

สิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ไม่ว่าจะขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ก็มีกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกันทั้งนี้ผลการศึกษาที่ได้รับไม่สอดคล้องกับการศึกษาของบุญชริกาใจกระจ่าง (2546) ที่พบว่าขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกับ สุริรัตน์ แซ่ฟู (2546) ที่พบว่าขนาดของกิจการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการศึกษาของ อลิศรา ผลาวรณ (2547) พบว่า ขนาดของบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล และพฤกษา พิงจิตต์ประไพ (2551) พบว่า ขนาดของกิจการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม การศึกษาของ สิทธิธ ภูมิวัฒน์ (2553) ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาที่ได้สอดคล้องกับการศึกษาของ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555) พบว่า ขนาดของบริษัทไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและงานของ เมธาวดี อ่อนรู้ที่ (2557) พบว่าไม่พบความสัมพันธ์ของขนาดกิจการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจเนื่องมาจากการศึกษานี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งเป็นกลุ่มบริษัทที่มีขนาดไม่แตกต่างกันมากนัก จึงส่งผลให้ระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไม่ต่างกัน รวมถึงบริบทของประเทศไทยยังไม่ให้ความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร ส่งผลให้แรงกดดันทางสังคม และความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียยังมีอยู่น้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งไม่ว่าบริษัทจะขนาดใหญ่หรือเล็กก็ไม่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

สำหรับสมมติฐาน H9 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างประเภทของอุตสาหกรรมกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า ประเภทของอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ แสดงให้เห็น กลุ่มอุตสาหกรรมต่างกันมีกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับ การศึกษาของ Comfferman & Cook (2002) ที่พบว่า บริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมต่างกันย่อมมีลักษณะของธุรกิจ สภาพแวดล้อม แนวทางการปฏิบัติงาน ตลอดจนนโยบายทางบัญชีที่แตกต่างกัน อาจเป็นผลให้ระดับการเปิดเผยข้อมูลแตกต่างกัน ทั้งนี้บริษัทที่อยู่

ในกลุ่มบริษัทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูงมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมต่ำและกลุ่มบริษัทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมสูง ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สิริมา แซ่ลี (2558) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมสูงมีการเปิดเผยข้อมูลตามความสนใจสูงกว่าอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมต่ำ และ สิรินาถ นาคเลิศ (2558) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมซึ่งพบความสัมพันธ์เชิงบวกกล่าวคือ อุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูงมีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปได้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างกับงานวิจัยในอดีต ซึ่งผลวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ เป็นบริษัทในตลาดรอง และขนาดเล็กกว่าเมื่อเทียบกับบริษัทที่อยู่ในตลาดใหญ่ ซึ่งมีความพร้อมในด้านต้นทุน บริษัทที่จดทะเบียนในตลาด เอ็ม เอ ไอ อาจจะไม่พร้อมในด้านต้นทุนที่จะทำการส่งเสริมในเรื่องของด้านสิ่งแวดล้อมเพราะถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบริษัทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูง ค่าใช้จ่ายดังกล่าวถือเป็นการลงทุนที่ไม่ได้ผลตอบแทนกลับมาเป็นรูปของตัวเงินในทันทีและอาจจะต้องใช้เวลาที่จะมีผลตอบแทนในรูปแบบอื่นที่ไม่เป็นตัวเงินกลับมา จึงไม่ทำการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมมากนักเนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลนั้นจะต้องมีแนวทางการแก้ไขของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีในองค์กรซึ่งถือว่ามีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ส่วนบริษัทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ การเปิดเผยข้อมูลมากจึงเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับต้นทุนมากนักเนื่องจากว่าบริษัทไม่จำเป็นต้องมีแนวทางการแก้ไขของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี หากเทียบกับบริษัทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูง และการเปิดเผยข้อมูลนั้นอาจจะเน้นไปในด้านของการรณรงค์ในองค์กรให้มีการประหยัดทรัพยากรเป็นส่วนใหญ่

5.2 ข้อจำกัดในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดในการศึกษาเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล รวมทั้งปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1) การศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ที่มีข้อมูล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2558 เท่านั้น เนื่องจากปี 2555 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีการปรับปรุงแนวทางในการเปิดเผยข้อมูล เพื่อทราบถึงความตระหนักและความตื่นตัวของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ

2) การศึกษานี้ใช้ปัจจัยในการศึกษา ลักษณะคณะกรรมการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัทความเป็นอิสระของคณะกรรมการ อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวจำนวน

ครั้งของการประชุมคณะกรรมการ และสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติตัวแปรควบคุมประกอบด้วย ขนาดของกิจการ และประเภทอุตสาหกรรมเท่านั้น ซึ่งผลการศึกษายังไม่ครอบคลุมปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมเนื่องจากการเตรียมความพร้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ เพื่อเข้าสู่ตลาดใหญ่ ลักษณะคณะกรรมการอาจมีความสัมพันธ์ในการสร้างวิสัยทัศน์ที่ดีให้กับบริษัทในด้านการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

3) สื่อที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี พ.ศ. 2555 – พ.ศ. 2558 ในการศึกษาแต่ยังมีสื่ออื่นๆ ที่ใช้ในการรายงานข้อมูลอีกหลายอย่าง ตัวอย่างเช่น รายงานเพื่อความยั่งยืน รายงานความรับผิดชอบต่อสังคม เว็บไซต์ของบริษัท เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษานี้เก็บรวบรวมข้อมูลใช้ข้อมูลจากรายงานประจำปีงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินจากเว็บไซต์ที่จัดทำโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายสามารถเข้าถึงข้อมูลได้และตรวจสอบได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะของการนำผลการศึกษาไปใช้

การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ผู้วิจัยได้พบประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาซึ่งสามารถจำแนกเป็น 2 ส่วน คือ ประโยชน์ในเชิงทฤษฎี และประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ ดังนี้

5.3.1.1 ประโยชน์ในเชิงทฤษฎี

ผลที่ได้จากการศึกษานี้ สนับสนุนทฤษฎีทฤษฎีความชอบธรรมหรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย ว่าสามารถอธิบายวัตถุประสงค์ของระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นความชอบธรรมของธุรกิจที่จะสามารถแสดงทัศนคติเพื่อสะท้อนให้ผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจรวมถึงเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจระหว่างบริษัทกับสังคมและเพื่อแสดงความตระหนักถึงการใส่ใจและความมั่นคงของบริษัทต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายและให้ผู้มีส่วนได้เสียเกิดความเชื่อมั่นในบริษัทว่าจะดำรงอยู่อย่างยั่งยืนในสังคมได้

5.3.1.2 ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ

ผลที่ได้จากการศึกษานี้ ทำให้ทราบระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งจะช่วยให้กิจการประเภทอื่น

ตัวอย่างเช่น บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วน เป็นต้น สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการแสดงรายงานความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของกิจการ และตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น นอกจากนี้ผู้บริหารของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้บริษัทตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาสิ่งแวดล้อมรวมถึงนักลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ สามารถใช้ผลที่ได้จากการวิจัยมาประกอบการตัดสินใจเพื่อการลงทุนและเพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียมีแรงผลักดันการกระตุ้นให้บริษัทตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงการพัฒนาการ เกี่ยวกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในกรณีเปรียบเทียบกับงานในอดีตและแนวโน้มในอนาคต

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ซึ่งผู้ที่สนใจอาจทำการศึกษาในประเด็นเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

1) การศึกษาครั้งนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอ็ม เอ ไอ ที่มีข้อมูล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2558 เท่านั้น การศึกษาครั้งต่อไป อาจเพิ่มช่วงระยะเวลาให้ยาวนานขึ้น เป็น 5 ปี หรือ 10 ปี เพื่อให้ผลการศึกษามีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2) การศึกษานี้ใช้ปัจจัยในการศึกษา ลักษณะคณะกรรมการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัทความเป็นอิสระของคณะกรรมการ อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ และสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติตัวแปรควบคุม ประกอบด้วย ขนาดของกิจการ และประเภทอุตสาหกรรมเท่านั้น ซึ่งผลการศึกษาอาจไม่ครอบคลุมปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม การศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มปัจจัยอื่นๆ เช่น คุณลักษณะขององค์กร เป็นต้น

3) การศึกษาครั้งต่อไป ควรเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตามกลุ่มอุตสาหกรรม เพื่อให้สะท้อนความสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม

บรรณานุกรม

- จักรวฤทธิ ชอบพิเชียร, บุรพร กำกัญ,ธิดารัตน์ คำยัง, สนธยา เรืองหิรัญ, สัมมนา ดิวสันต์. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะของธุรกิจกับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ผ่านลักษณะการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย. หลักสูตรการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- จักรวฤทธิชอบพิเชียร. (2552). ลักษณะการกำกับดูแลกิจการ การเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบต่อสังคม การดำเนินธุรกิจเป็นกลุ่มบริษัทในเครือ และบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- จอมขวัญ รัชตะวรรณ. (2549). การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพการเปิดเผยข้อมูล สิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ การวิจัยเชิงประจักษ์ :บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชติญาณ หิตะพงศ์. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบริษัท กับระดับของการเปิดเผย ข้อมูลใน "บทรายงานและการวิเคราะห์ของฝ่ายบริหาร" ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิติมา กิ่งแก้ว. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตามความสมัครใจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐวรรณ ศิริชานันท์. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธาริณี จวงมูทิตา. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการและการกำกับดูแล กิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ(ภาคพิเศษ,คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

- บุญทริกา ใจกระจ่าง. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลของเครื่องมือทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บัญชีมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พุกษา พิงจิตต์ประไพ. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของบริษัทที่จดทะเบียน. บัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภัทรพร พาณิชสุสวัสดิ์, ศิลปพร ศรีจันทเพชร. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี มุมมองด้านบทบาทความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัทและมูลค่าเพิ่มของกิจการ (EVA) กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มัทนชัย สุทธิพันธุ์. (2555). การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัท : กรณีศึกษา บริษัทขนาดใหญ่ 50 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์ ปีที่ 34 เม.ย.-มิ.ย. 55, 47-46.
- เมธาวดี อ่อนรู้ที่. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับการดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ สารนิพนธ์ บัญชีมหาบัณฑิต, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุริรัตน์ แซ่ฟู. (2550). การเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชียมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิทธิร ภูมิวัฒน์. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิรินาถ นาคเลิศ. (2558). อิทธิพลของลักษณะเฉพาะกิจการบนความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับการดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีกรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิทยานิพนธ์ บัญชีมหาบัณฑิต, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- สิริมา แซ่ลี. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและการเปิดเผยข้อมูลตามความ
 สัมครใจในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100). วิทยานิพนธ์ บัณฑิต มหาบัณฑิต, คณะวิทยาการจัดการ
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อลิศรา ผลาวรรณ. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูล
 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บัณฑิต มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อังคณา อรินไพไพบูลย์. (2548). การศึกษาการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของ
 บริษัทจดทะเบียนกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
 ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บัณฑิต มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิมพ์ศิริ สุวรรณพัฒนา. (2556). มนุษย์กับสิ่งแวดล้อมการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน. Retrieved
 มกราคม 1, 2558, from มหาวิทยาลัยพะเยา: <http://www.seen.up.ac.th>
- วินัย วีระพัฒนานนท์. (2540). วิฤตสิ่งแวดล้อมทางตันแห่งการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ส่องสยาม.
- สมชาย ศุภธาดา. (2555). รูปแบบของคณะกรรมการกับการกำกับดูแลเพื่อสร้างคุณค่าองค์กร.
 วิชาชีพบัญชี, 5-8.
- อิสริย์ โชวีวิวัฒนา. (2553). บทบาทนักบัญชี : การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม. วารสาร
 กรมบัญชีกลาง, 47-51.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). Retrieved ธันวาคม 27, 2558, from ตลาดหลักทรัพย์
 แห่งประเทศไทย: <http://www.set.or.th>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). Retrieved ธันวาคม 7, 2558, from ตลาดหลักทรัพย์แห่ง
 ประเทศไทย: <https://www.innobizmatching.org>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2559). Retrieved มีนาคม 18, 2559, from ตลาดหลักทรัพย์แห่ง
 ประเทศไทย: <http://www.set.or.th>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2559, มีนาคม 16). ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
 Retrieved from <http://www.set.or.th>

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ออนไลน์)<http://www.ratchakitcha.soc.go.th>
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2558). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
Retrieved กุมภาพันธ์ 15, 2559, from <http://www.rmuti.ac.th>
- สถาบันศึกษาความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2547). OECD องค์การ
เพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา. Retrieved ธันวาคม 27, 2558, from
<http://www.apecthai.org>
- Ala' Hussein Albawwat, Mohamad Yazis Ali basah. (2015). Corporate Governance and
Voluntary Disclosure of Interim Financial Reporting in Jordan. Faculty of
Economics and Muamalat, Universiti Sains Islam Malaysia (USIM). Faculty of
Economics and Muamalat, Universiti Sains Islam Malaysia (USIM), Malaysia.
- Camfferman, K., and Cooke, T.E. (2002). An analysis of disclosure in the annual reports of U.K.
and Dutch companies. *Accounting Research*, 1, 3-30.
- Collins G.Ntim and Kofi A. Osei. (2011). The Impact of Corporate Board Meetings on
Corporate Performance in South Africa. African centre for Economics and
Finance. Published by Print Services, Rhodes University, P.O. Box 94,
Grahamstown, South Africa.
- Ienciu Ionel-Alin, Popa Irimie Emil, Ienciu Nicoleta Maria, (2012) Environmental Reporting and
Good Practice of Corporate Governance: Petroleum Industry Case Study.
Babes-Bolyai University, Teodor Mihali Street, no. 58-60, Cluj-Napoca, 400487,
Romania.
- Lin Liao , Le Luo , Qingliang Tang. (2015). Gender diversity, board independence,
environmental committee and greenhouse gas disclosure. Research Institute of
Management, Southwestern University of Finance and Economics ,Chengdu,
China. Newcastle Business School, University of Newcastle, Sydney, Australia.
School of Business, University of western Sydney ,Australia.

- Mahdi Safari Gerayli, Ali Reza Ma'atoofi, Abbas Zand Abbas Abadi. (2012). Board Characteristics and Corporate Voluntary Disclosure:An Iranian Perspective. Department of Accounting, Bandargaz Branch, Islamic Azad University. Department of Management, Gorgan Branch, Islamic Azad University. Department of Accounting, Kordkoui Branch, Islamic Azad University.
- Shazrul Ekhmar Abdul Razak, Mazlina Mustapha Corporate Social Responsibility Disclosures and Board Structure: Evidence from Malaysia. Putra Business School, Universiti Putra Malaysia, 43400 UPM, Serdang, Selangor, MalaysiaFaculty of Economics and Management, Universiti Putra Malaysia, 43400 UPM, Serdang, Selangor, Malaysia.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบเก็บข้อมูลงานวิจัย

แบบเก็บข้อมูล

ชื่อบริษัท.....กลุ่ม.....ชื่อย่อ(รหัส)...

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. ขนาดกิจการ (จำนวนสินทรัพย์รวม).....
2. ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ Dual leadership Non-Dual leadership
3. จำนวนของคณะกรรมการบริษัท (คน).....
4. สัดส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (ร้อยละ)
5. สัดส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร (ร้อยละ).....
7. สัดส่วนการถือหุ้นของสมาชิกครอบครัว (ร้อยละ).....
8. จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ (จำนวนครั้ง/ปี)
9. สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ (ร้อยละ).....

ส่วนที่ 2 การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	หมวด	หัวข้อ	การเปิดเผยข้อมูล (จำนวนคำ) ปี.พ.ศ.			
			55	56	57	58
1	วัสดุ	ข้อมูลวัสดุที่ใช้				
2		การใช้วัสดุรีไซเคิล				
3	พลังงาน	การบริโภคพลังงานทางตรงผ่านแหล่งงานปฐมภูมิ				
4		บริโภคพลังงานทางอ้อมโดยแหล่งปฐมภูมิ				
5		ข้อมูลการเก็บรักษาพลังงานจากการปรับปรุงประสิทธิภาพเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน				
6		ความคิดริเริ่มในการจัดหาสินค้าและบริการที่ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพหรือใช้พลังงานหมุนเวียน				
7		ความคิดริเริ่มในการลดการบริโภคพลังงานทางอ้อม				
8	น้ำ	การใช้น้ำทั้งหมด				
9		แหล่งน้ำที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากการดึงน้ำไปใช้				
10		ร้อยละและปริมาณน้ำทั้งหมดที่ถูกนำไปรีไซเคิลและนำกลับไปใช้ใหม่				
11	ความ	ข้อมูลพื้นที่และขนาดของที่ดิน				
12	หลาก	ผลกระทบของกิจกรรม สินค้าและบริการที่มีต่อความหลากหลายทางชีวภาพ				
13	หลาย	แหล่งที่อยู่ตามธรรมชาติที่ได้รับการคุ้มครองหรือฟื้นฟู				
14	ทาง	กลยุทธ์ ข้อปฏิบัติในปัจจุบัน และแผนในอนาคตสำหรับการจัดการผลกระทบทางความหลากหลายทางชีวภาพ				
15	ชีวภาพ	ข้อมูลผลกระทบจากการดำเนินงานต่อระดับของความเสี่ยงการสูญพันธุ์				

ลำดับ	หมวด	หัวข้อ	การเปิดเผยข้อมูล (จำนวนคำ) ปี.พ.ศ.			
			55	56	57	58
16	การ ปล่อย ก๊าซ น้ำทิ้ง และ ของ เสีย	จำนวนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรง				
17		จำนวนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมอื่นๆ				
18		แผนงานนำร่องและผลของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก				
19		การปล่อยสารเคมีทั้งหมดที่ทำลายชั้น โอโซน				
20		การปล่อยสารพิษทางอากาศ				
21		ข้อมูลการระบายน้ำทั้งหมด				
22		ข้อมูลปริมาณขยะทั้งหมดและวิธีการกำจัด				
23		จำนวนและปริมาณการรั่วไหลที่มีนัยสำคัญ				
24		การขนส่งของเสียที่เป็นอันตราย				
25		ผลกระทบจากการระบายน้ำและของเหลวขององค์กร				
26	สินค้า และ	แผนงานที่ริเริ่มการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของสินค้าและบริการรวมถึงขอบเขตของการลดผลกระทบ				
27	บริการ	ร้อยละของสินค้าที่ขายและวัสดุจากบรรจุภัณฑ์				
28	ความร่วมมือ	การฟ้องร้องการ โคนลงโทษและค่าปรับด้านสิ่งแวดล้อม				
29	การขนส่ง	ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของการขนส่ง				
30	อื่นๆ	ค่าใช้จ่ายและการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม				

ภาคผนวก ข

ตารางที่ 1 รายชื่อประชากรทั้งหมดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเอ็ม เอ ไอ
วันที่ 14 ธันวาคม 2558 จำนวน 120 บริษัท

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
1	บริษัท 2 เอส เมทัล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
2	บริษัท เอบีโก้ โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
3	บริษัท เอแคลป์ แอ็คไวเซอร์ จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
4	บริษัท อาดามัสอินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
5	บริษัท ไอรา ฟลักตอริง จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
6	บริษัท เอเชีย กรีน เอนเนอจี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
7	บริษัท เออาร์ไอพี จำกัด (มหาชน)	บริการ
8	บริษัท แอร์โรว์ ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
9	บริษัท บีจีที คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
10	บริษัท บีซิเนส ออนไลน์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
11	บริษัท บรูกเคอร์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
12	บริษัท บิวเดอสมาร์ท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
13	บริษัท เซาว์ สตีลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
14	บริษัท ซูโอ เซ็นโก (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	บริการ
15	บริษัท ซี.ไอ.กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
16	บริษัท ซีเอ็มไอ จำกัด (มหาชน)	บริการ
17	บริษัท สาลี คัลเลอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
18	บริษัท ซีพีอาร์ โกลบอลอินดัสเตรียล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
19	บริษัท ดีมีเตอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
20	บริษัท ไดมัท (สยาม) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
21	บริษัท ดีเอ็นเอ 2002 จำกัด (มหาชน)	บริการ
22	บริษัท เอฟไวลูนัน แคลปปีดอล จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
23	บริษัท อี ฟอ์ แอล เอ็ม จำกัด (มหาชน)	บริการ

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
24	บริษัท โฟคัส ดีเวลลอปเม้นท์เอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
25	บริษัท ฟอรัจูน พาร์ทอินคัสตรี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
26	บริษัท แกรททิทูด อินฟินิท จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
27	บริษัท ฮอท พอท จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
28	บริษัท แอสเซี่ยน เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
29	บริษัท ไฮโครเทค จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
30	บริษัท อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล รีเสิร์ช คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
31	บริษัท ยูบิลลี่ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
32	บริษัท ไทยฮา จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
33	บริษัท เกียรติธนา ขนส่ง จำกัด (มหาชน)	บริการ
34	บริษัท แอล.วี.เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
35	บริษัท มัลติแบกซ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
36	บริษัท มุ่งพัฒนา อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
37	บริษัท เอ็มพีจี คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
38	บริษัท เนชั่น บรอดแคสติ้ง คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
39	บริษัท นิวส์ เน็ตเวิร์ค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
40	บริษัท เนชั่น อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
41	บริษัท นิวพลัสนิตติ้ง จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
42	บริษัท ผลชัยญะ จำกัด (มหาชน)	บริการ
43	บริษัท ปีโก (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	บริการ
44	บริษัท ปัญญาพัฒนาพลาสติก จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
45	บริษัท พรพรหมเมืงทอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
46	บริษัท โปรเจค แพลนนิ่ง เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
47	บริษัท ควอลิตี้เทค จำกัด (มหาชน)	บริการ
48	บริษัท คิวทีซี เอนเนอร์ยี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
49	บริษัท สาลีอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
50	บริษัท ไชแมท เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
51	บริษัท สตาร์ ซานิทารีแวร์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
52	บริษัท เซอร์วิวด เคมีคอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
53	บริษัท ไทยบริการอุตสาหกรรมและวิศวกรรม จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
54	บริษัท ทาปาโก้ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
55	บริษัท ธนาสิริ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
56	บริษัท ที.เอ็ม.ซี. อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
57	บริษัท ชีระมงคล อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
58	บริษัท ที เอส ฟลาวมิลล์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
59	บริษัท ไทยมิตรชวา จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
60	บริษัท ไทย เอ็น ดี ที จำกัด (มหาชน)	บริการ
61	บริษัท โรงพยาบาลไทยนครินทร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
62	บริษัท พลาสติก และหีบห่อไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
63	บริษัท ถิรไทย จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
64	บริษัท ทริซิกตี้ไฟว์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
65	บริษัท ทีวี ไคเร็ค จำกัด (มหาชน)	บริการ
66	บริษัท ยูเอซี โกลบอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
67	บริษัท ยูบิส (เอเชีย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
68	บริษัท ยูนิมิต เอนจิเนียริ่ง จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
69	บริษัท ยูเนียน ปีโตรเคมีคอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
70	บริษัท ยูนิค ไมนิ่ง เซอร์วิสเชส จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
71	บริษัท ยูไนเต็ด เพาเวอร์ ออฟ เอเชีย จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
72	บริษัท วินเทจ วิศวกรรม จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
73	บริษัท วินเนอร์กรุ๊ปเอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
74	บริษัท ยัวซ่าเบตเตอร์ประเทศไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
75	บริษัท เอไอ เอนเนอร์จีจำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
76	บริษัท ไอร่า แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
77	บริษัท อัครีปการ จำกัด (มหาชน)	บริการ
78	บริษัท เอทีพี 30 จำกัด (มหาชน)	บริการ
79	บริษัท สหการประมูล จำกัด (มหาชน)	บริการ
80	บริษัท บางกอก เดค-คอน จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
81	บริษัท ซีซีเอ็น-เทค จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
82	บริษัท ช.ทวี ดอลลาเซียนจำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
83	บริษัท ไดอิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
84	บริษัท พลังงานบริสุทธิ์จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
85	บริษัท อีสต์โคสต์เฟอร์นิเจอร์จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
86	บริษัท ไฟร์วิคเตอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
87	บริษัท ฟอรัท สมาร์ทเซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	บริการ
88	บริษัท ฟิลเตอร์ วิชั่นจำกัด (มหาชน)	บริการ
89	บริษัท จี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
90	บริษัท โฮม พอดเทอรี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
91	บริษัท เจ. เอส. พี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
92	บริษัท เค.ซี.เมททอลซีท จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
93	บริษัท มาสเตอร์คูอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	บริการ
94	บริษัท แอลดีซี เด็นทัล จำกัด (มหาชน)	บริการ
95	บริษัท ลีช อิท จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
96	บริษัท เอ็นซีแอลอินเตอร์เนชั่นแนล โลจิสติกส์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
97	บริษัท เอ็น.ดี.รับเบอร์จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
98	บริษัท โอเชียน คอมเมิร์ซจำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
99	บริษัท วันทิวัน คอนแทคส์จำกัด (มหาชน)	บริการ

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
100	บริษัท แพลนเน็ตคอมมิวนิเคชั่น เอเชีย จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
101	บริษัท พรอดคิจี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
102	บริษัท ไฟโอเนียร์ มอเตอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
103	บริษัท เพาเวอร์ โซลูชั่นเทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
104	บริษัท ท่าเรือราชาเฟอร์รี่ จำกัด (มหาชน)	บริการ
105	บริษัท ระยองไวร์อินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
106	บริษัท ช้าง โกลเด้น ไคคาซตั้ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
107	บริษัท ซีออยล์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
108	บริษัท สมาร์ทคอนกรีต จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง
109	บริษัท สยามเวลเนสกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	บริการ
110	บริษัท เอส พี วี ไอ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
111	บริษัท สยามราช จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
112	บริษัท ที.เอ.ซี. คอนซูเมอร์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรม อาหาร
113	บริษัท ทากูนิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
114	บริษัท ธนพิริยะ จำกัด (มหาชน)	บริการ
115	บริษัท ทีพีซีเพาเวอร์โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
116	บริษัท ไทย โซลาร์เอ็นเนอร์ยี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
117	บริษัท ทีวี รัชเตอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
118	บริษัท ยูเรกา ดีไซน์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
119	บริษัท เอื้อวิทยา จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
120	บริษัท เอ็กโซติก ฟู้ด จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรม อาหาร

ตารางที่ 2 รายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่เข้าเงื่อนไขของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เอ็ม เอ ไอ

ณวันที่ 14 ธันวาคม 2558 จำนวน 73 บริษัทแบ่งแยกเป็นอุตสาหกรรม

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
1	บริษัท 2 เอส เมทัล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
2	บริษัท เซาว์ สตีลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
3	บริษัท ซี.ไอ.กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
4	บริษัท สาลี คัลเลอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
5	บริษัท ซีพีอาร์ โกลูอินดัสเตรียล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
6	บริษัท ฟอรัจูน พาร์ทอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
7	บริษัท แกรททิทูด อินฟินิท จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
8	บริษัท แอสเซี่ยน เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
9	บริษัท มัลติแบกซ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
10	บริษัท ปัญญาพัฒนาพลาสติก จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
11	บริษัท พรพรหมเม็ททอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
12	บริษัท สาลีอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
13	บริษัท เซอร์วิวด เคมีคอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
14	บริษัท ทาปาโก้ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
15	บริษัท ที.เอ็ม.ซี.อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
16	บริษัท ชีระมงคล อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
17	บริษัท ไทยมิตรชวา จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
18	บริษัท พลาสติก และหีบห่อไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
19	บริษัท ยูเอซี โกลบอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
20	บริษัท ยูบิส (เอเชีย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
21	บริษัท ยูนิมิตเอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
22	บริษัท ยูเนี่ยนปีโตรเคมีคอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
23	บริษัท ยัวซ่าเบตเตอร์ประเทศไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
1	บริษัท เอบีโก้ โฮลดิ้งส์จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
2	บริษัท เอฟโวลูชั่น แคปปิตอลจำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
3	บริษัท สอท พอท จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
4	บริษัท ไทยสา จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
5	บริษัท ที เอส ฟลาวมิลล์จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
1	บริษัท เอแคป แอ็ดไวเซอร์จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
2	บริษัท ไอร่า แฟคตอริงจำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
3	บริษัท บรูกเคอร์ กรุ๊ปจำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
1	บริษัท อาคามัสอินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
2	บริษัท เออาร์ไอพี จำกัด (มหาชน)	บริการ
3	บริษัท บีซิเนส ออนไลน์จำกัด (มหาชน)	บริการ
4	บริษัท ซูโอ เซ็น โโก (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	บริการ
5	บริษัท ซีเอ็มไอ จำกัด (มหาชน)	บริการ
6	บริษัท ดีมีเตอร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
7	บริษัท ดีเอ็นเอ 2002 จำกัด (มหาชน)	บริการ
8	บริษัท อี ฟอร์ แอล เอ็มจำกัด (มหาชน)	บริการ
9	บริษัท เกียรติธนา ขนส่งจำกัด (มหาชน)	บริการ
10	บริษัท เอ็มพีจิคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
11	บริษัท เนชั่น บรอดแคสต์ติ้งคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
12	บริษัท เนชั่นอินเตอร์เนชั่นแนล เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
13	บริษัท ผลรัญญะ จำกัด (มหาชน)	บริการ

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
14	บริษัท พีโก (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	บริการ
15	บริษัท ควอลิตี้เทค จำกัด (มหาชน)	บริการ
16	บริษัท ไทยเอ็น ดี ที จำกัด (มหาชน)	บริการ
17	บริษัท โรงพยาบาลไทยนครินทร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
18	บริษัท ทริซิกตี้ไฟว์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
19	บริษัท ทีวี ใดเร็ค จำกัด (มหาชน)	บริการ
20	บริษัท วินเนอร์กรุ๊ปอินเทอร์เน็ตไอพร็อซ จำกัด (มหาชน)	บริการ

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
1	บริษัท แอร์โรว์ ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
2	บริษัท บิวเคอสมาร์ท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
3	บริษัท ไดมท (สยาม) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
4	บริษัท ไฟคัส ดีเวลลอปเม้นท์แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
5	บริษัท ไฮโครเท็ค จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
6	บริษัท โปรเจค แพลนนิ่งเซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
7	บริษัท สตาร์ ซานิตารีแวย์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
8	บริษัท ไทยบริการอุตสาหกรรมและวิศวกรรม จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
9	บริษัท ธนาสิริ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
10	บริษัท วินเทจ วิศวกรรม จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
1	บริษัท บีจีที คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
2	บริษัท ยูบิลิตี้เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
3	บริษัท มุ่งพัฒนาอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
4	บริษัท นิวพลัสนิตติ้ง จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
1	บริษัท อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลริเสิร์ช คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
2	บริษัท นิวส์ เน็ตเวิร์คคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
3	บริษัท ไชแมท เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
4	บริษัท ยูไนเต็ด เพาเวอร์ออฟ เอเชีย จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี

ลำดับ	ชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	ประเภทอุตสาหกรรม
1	บริษัท เอเชีย กรีน เอนเนอจี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
2	บริษัท คิวทีซี เอนเนอร์ยี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
3	บริษัท ถิรไทย จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
4	บริษัท ยูนิค ไมนิ่งเซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นางสาวประกายแสง แสงอรุณ
 รหัสประจำตัวนักศึกษา 5810521711
 วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
บริหารธุรกิจบัณฑิต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	2551

ตำแหน่งงานและสถานที่ทำงาน

ที่ปรึกษาผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตให้กับธนาคารกสิกรไทย

สังกัดบริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัดมหาชน

ธนาคารกสิกรไทย สาขาถนนเพชรเกษมหาดใหญ่

426 ถนน เพชรเกษม ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110